

Balatonkenesei

XXXV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

BALATONKENESE HAVILAPJA

Hírlap

2023. SZEPTEMBER

XIX. Lecsőfesztivál

2023. augusztus 26.

Balatonkenese

Bayer Emil: Szeptemberi négysoros

Hát vége a rohanó,
csillogó, forró nyárnak:
most szelíd, majd fázós,
esős őszi napok várnak...

2009. szeptember 1.

Imre Ferenc: Szeptember

A legnagyobb festő hozza palettáját,
színekkel borítja ráncosodó arcát.
Szeptembernek végén halványak színei,
földrészeket nézik halványzöld szemei.

Őszülő hajában barna tincsek vannak,
az erős karjai még takarítanak.
Szelek erejével söpri a kertet,
amire nincs szükség, mindent földre fektet.

Az erdők lombjára rakja a színeket,
bokorra, fűszálra, cseppent festékeket.
Szemet gyönyörködtet a napi munkája,
alig vesszük észre, oly lassan csinálja.

Az adott szépsége részünkre ajándék,
akarva, vagy tán nem? Él benne jó szándék!
Meghozza a deret, tél elejét jelzi,
Palettát, ecsetet, egy évre elteszi.

Balatonkenese, 2022. szeptember 21.

Kalota Gizella: Még nem virrad

Még nem virrad.
Még nem szűrődik át a fény
a redőny csíkjai között.
A gondolatok jönnek-mennek.
Az életéről, a létről.
A múlttól, a jövőről.
Még szendergek.
Imádkozom.
Felbukkanó események, történések
bennem élnek, elkísérnek.
Végigkísérnek életem útján.
Emlékeztetnek, tanítanak.
Elfogadom már, nem méltatlankodom.
Mosolygok, derűsen tekintek vissza.
Minden valahogy átértékelődik.
Elsimulnak a ráncok.
Elcsitulnak a fájdalmak.
Megszólal egy madár,
már köszönti a hajnalt.
Ébresztgeti a világot.

Tartalom

A XIX. Lecsőfesztivál képekben	2
Bayer Emil: Szeptemberi négysoros (vers)	3
Imre Ferenc: Szeptember (vers)	3
Kalota Gizella: Még nem virrad (vers)	3
Ilyen volt az augusztus – Jürsö János	4
Tájékoztatás szociális célú tűzifa-támogatással kapcsolatban	4
Tájékoztatás új alapellátási ügyeleti rendszerről, 2023. szeptember 1-től	5
Hírek, események	6
„Az alkotó ember, aki cselekszik” – Augusztus 20.	6
„Mindig az emberek és a közösség érdeke az elsődleges szempont”	8
„A segítségre szoruló gyermekek támogatása óriási türelemmel	10
Szülők segítségével szépült meg az elsősök tanterme	11
„Sok jó lecsót kóstoltunk” – A XIX. Lecsőfesztivál	12
A II. Kenese Art Feszt	14
Generációkon átívelő programok	14
Kísérletezés a színekkel	16
„Az a csönd minden pénzt megér” – Szűcs Anikó	18
Egy este Csujá Imrével – Tóth-Renczes Kata	20
„Nagyon kell szeretnünk annak szeretetét...”	20
Popterasznya Berkes Gáborral – Tóth Csaba	21
Szociálpolitika: A Magyar Református Szeretetszolgálat 2. – Varga Ákos ...	23
Értünk élt – In memoriam Marika néni – Kunné Szalay Rita	24
Rejtély: Van képünk hozzá! – Pulai Istvánné	25
Mesesarok: Adelinda 2. – Csesznák András	26
Hulladékszállítási tudnivalók	28
A II. Kenese Art Feszt képekben	31
III. Kenese napja	32

Szerkesztői előszó

Szeptember

Erre a most magunk mögött hagyott szegény augusztusra valószínűleg nem fogunk jó szívvel visszagon-dolni. Kezdődött néhány nap eszelős forrósággal, utána mindjárt megir-gyelte a szelíd tavaszi hónapokat, és úgy döntött, ő áprilist játszik. Sikerült is neki legalább annyira szeszélyesre venni a formát, és elfelejthet-tük a strandot meg a napsütést: jött az eső és a hűvös. Augusztusunk azon-ban hirtelen magára eszmélt, ismét megajándékozott minket pár szaharai hangulattal nappal, hogy aztán megint mély depresszióba zuhanjon. Csak legalább ne tette volna ezt özönvízzel és száz kilométeres széllel, talán meg is bocsátunk neki. Így kevés ment-sége maradt. – Persze azt a javára ír-hatjuk, hogy legalább a rendezvé-nyeket békén hagyta az esővel meg a viharjaival, de azért na... Egy au-gusztustól nem ezt vártuk. Reméljük, jövőre jobb hangulatban érkezik. Most van egy éve kipihenni magát.

Pedig lenne miért kellemes emlé-keket őriznünk róla, mert ha az idő nem is kedvezett, eseményekben és programokban nem volt hiány. Kon-certek a víziszínpadon, köztük Első Emelet, Carbonfools és Pink Floyd emlékenekar is, a második Kenese Art Feszt öt napja, számtalan prog-rammal, augusztus 20-a, végül a XIX.

Lecsőfesztivál, melyen közel harminc csapat főzött, majd bulizott önfeledten a Hooligans-szel.

Minderről beszámolunk, és még sok minden másról is. Beszélgettünk Balatonkenese új díszpol-gárával és Balatonkeneséért emlékérmesével; Szűcs Anikó Csujá Imrét kérdezte versekről, színházról és irodalomról, aki augusztus 7-én városunk vendége volt egy nagyszerű előadással; Tóth Csaba pedig Berkes Gáborral készített interjút, miután az Első Emelet is nálunk járt.

Szóval mégiscsak jó volt az augusztus, ha nem is úgy vonul be a történelembe, mint minden strand-idők legjobbika.

A folytatás? Szeptember 23-án újra Kenese Napja!

Nagy Krisztina

Tisztelt Olvasóink!

Lapunk nyomtatott formában, korlátozott példányszámban az alábbi pontokon elérhető:

- Balatonkenese Város Polgármesteri Hivatala (Béri Balogh Ádám tér 1.)
- Városgondnokság (Fő u. 43.)
- Közművelődési Intézmény és Könyvtár (Kálvin János tér 4.)
- Magyar Posta (Balatoni út 65.)
- Dr. Saáry István Egészség ház (Táncsics u. 3.)
- Tátorján Szociális Szolgáltató Intézmény (Táncsics u. 20.)
- Katica Pékség és Teaház (Fő u. 21.)
- „Vegyeske” papír-írószertbolt (Széchenyi u. 2.)
- „Incsi-Fincsi” Húsbolt (Fő u. 11.)
- Húsbolt (Mikes Kelemen utca 20.)
- Antikvárium Balatonkenese (Széchenyi u. 16.)
- Otthonka vegyeskereskedés (Fő u. 23.)
- Balcsi Élelmiszer (Fő u. 61/A.)
- Villker Kenese Kft. (Szilágyi u. 15.)

Aktuális és korábbi számok:

www.balatonkenese.hu

<https://www.facebook.com/balatonkenesevarosonkormanyzata>

Felhőszakadástól hóhullámig

Ilyen volt az augusztus

Szeretettel köszöntöm a Balatonkenesei Hírlap olvasóit! Amikor ezt a lapszámot a kezükbe veszik, 2023 szeptemberét írjuk. Most viszont még augusztus utolsó napjai telnek, mely-lyel egy felemásra sikerült hónapon vagyunk túl. Ha csak az időjárást nézzük, augusztus első két hete nem tartogatott strandidőt, viszont a hónap hóhullámmal búcsúzik.

Az utóbbi hetekben, több alkalommal nagy intenzitású esőnek volt kitéve településünk, amely nem kedvezett a dombos felszínen levő murvás utcáink-nak. Az Önkormányzat természetesen tisztában van azzal, hogy a legmegnyug-tatöbb megoldás egy vízelvezető rendszerrel egybekötött, bitumenezett útbur-olat lenne, azonban ennek a településen, de már csak a neuralgikus pontokon való megépítése is több milliárd forintos beruházást igényelne, ilyenre pedig jelen pillanatban nincs módunk. Próbáljuk folyamatosan karbantartani murvá-zott útjainkat, azonban a gyakori felhőszakadások ezt a munkát nehezítik – minden egyes eső után újra kell kezdenünk az utak kialakítását.

Persze vannak bitumennel borított útjaink is, mellettük pedig árok talál-ható. Ezúton kérem a tisztelt olvasókat, hogy az ingatlanjaik határán található vízelvezető vagy szikkasztóárkokat a rendeletben előírtaknak megfelelően gondozzák, amely az Önkormányzatot ezek kialakítására, az ingatlantulajdo-nosokat pedig karbantartására kötelezi. Ugyanígy az ingatlanok előtti zöldte-rületet szintén az ingatlantulajdonosoknak kell gondozniuk. Sokan nagyon szép rendben tartják a házuk előtti részt, de sorra-rendre lehet látni gondozatlan előkerteket, ahol a gépkocsibeálló alatti átfolyó eltömődött – ezek tisztítása ugyancsak a lakosság feladata. Ha a szabályokat betartjuk, az árkokat, átfolyó-kat pedig tisztán, sok esetben elkerülhető lesz, hogy az úton hömpölygő víz a kertetek veszélyeztesse. Ebben kérem szíves közreműködésüket és segítségü-ket ezúton is köszönöm!

Am nem csupán felhőszakadásoktól volt hangos az augusztus, a hónap vége komoly hóhullámmal lepte meg a Balaton térségét. A vendégek vissza-tértek, és nagy számban használták a strandjainkat. Magának a szezonnak a gazdasági és más szempontok szerint történő értékelése szeptember, október során lesz: akkor már lezárt időszakokról beszélhetünk, s láthatjuk, idén nyá-ron a strand mennyi bevételt tudott termelni a város számára.

A nyári rendezvényeink közül e gondolatok megfogalmazásakor már csak a Lecsőfesztivál van hátra – bízom benne, hogy az időjárás kegyes lesz hoz-zánk, és egy jól sikerült eseményt tudhatunk majd magunk mögött. Az biztos, hogy a harminc csapatnyi nevező évek óta nem látott, magas számot mutat.

Programjaink sok látogatót vonzottak a Széchenyi parkba, a park pedig állta a sarat: bebizonyította, hogy a rekonstrukció és a fejlesztés hasznos volt. Reméljük, hogy a következő években is hasonló, magas színvonalú rendezvé-nyeknek tudunk helyet biztosítani. Ehhez viszont igyekeznünk kell megóvni az értékeinket. Sajnos az utóbbi időben a rongálások száma ugrásszerűen me-gnőtt. Akad honfitársunk, aki a többiek testi épségét a kerékpárút pollerjeinek kitorléásával veszélyezteti, mások közlekedési táblákat lopnak el, de vannak, akik a színpad fedésének tartószerkezetében tesznek kárt, vagy éppen kékre fes-tik a szökőkút vizét. Mindezek helyreállítása komoly anyagi terhet ró a telepü-lésre, illetve leköti a munkaeőrt, így egyéb feladatok finanszírozására és elvég-zésére sem pénz, sem munkatárs nincs. Lépjünk fel közösen a rongálók ellen!

Szeptember van, tehát megkezdődött az iskola. A szülőkre ez fokozott ter-het ró. Mint ahogy közeledik a fűtési szezon is, ezért az Önkormányzat szoká-sos felületein már közzétettük szociális a tűzifaigénylés módját és űrlapját. Te-lepülésünk idén is részt vesz ebben a programban, és a rászoruló számára té-rítésmentesen tűzifát szállítunk.

Tudjuk, hogy a gazdasági helyzet nem kiváló, de az Önkormányzat költ-ségvetése egyelőre stabil. Bízunk benne, hogy a nyári szezonzárást követően kapott mutatószámok is ezt támasztják alá, s komolyabb korrekcióra nem lesz szükség.

A szeptember hónap kiemelkedő eseménye a Kenese napja lesz, amelyet 23-án tartunk. Az ezzel kapcsolatos információkat a kollégáink közzé fogják tenni. Szeretettel várunk mindenkit, hiszen ez az alkalom nekünk és rólunk szól, erősíti az összetartozást, és a helyi civil szervezetek jelentősége is itt mér-hető le leginkább.

Jursó János – polgármester

Tisztelt Lakosság!

Balatonkenese Város Önkormányzata a **Belügymi-nisztérium** pályázatán az idei évben is **szociális célú tűzifa vásárlására** támogatásban részesült.

Balatonkenese Város Önkormányzatának **Szociá-lis Bizottsága** – a rendelkezésre álló keret mértéké-ig – a rászoruló személyeket **vissza nem térítendő, természetbeni ellátás formájában, háztartáson-ként legfeljebb 5 erdei köbméter mennyiségben szociális tűzifa-támogatásban részesíti**, Balaton-kenese Város Önkormányzata Képviselő-testület-ének a természetben nyújtott szociális célú tűzifa-támogatás jogosultsági feltételeiről szóló 12/2023. (VIII. 3.) önkormányzati rendelete alapján.

A jogosultság feltételei:

- Balatonkenese Város közigazgatási területén életvitelszerűen lakó és ott lakcímrel rendel-kező állampolgárok;
- előnyben kell részesíteni azt, aki aktív korúak el-látására, időskorúak járadékára, vagy települési támogatásra jogosult, továbbá az olyan családot, ahol halmozottan hátrányos helyzetű gyermeket nevelnek;
- lakóingatlana fával fűthető;
- ugyanazon lakott ingatlanra csak egy jogosult-nak állapítható meg;
- aki erdőgazdálkodó, erdőtulajdonos és az elmúlt két évben engedéllyel fakitermelést végzett, tá-mogatásra NEM jogosult.

Az igénylés menete:

- a kérelem folyamatosan nyújtható be, **2023. szeptember 29. napjáig**, Balatonkenese Város Önkormányzatához.

Személyesen:

Balatonkenesei Polgármesteri Hivatal
szociális ügyintézőjének,
8174 Balatonkenese, Béri Balogh Ádám tér 1.

Postai úton:

Balatonkenesei Polgármesteri Hivatal
8174 Balatonkenese, Béri Balogh Ádám tér 1.

E-mailben: hivatal@balatonkenese.hu

A rendelkezésre álló forrás felhasználását követően benyújtott kérelmeket el kell utasítani

A támogatási kérelem űrlapja az Önkormányzat honlapján

Szociális célú tűzifa-támogatás KÉRELEM 2023 címen található.

A kérelem elérhető:

Polgármesteri Hivatal

8174 Balatonkenese Béri Balogh Ádám tér 1.
Telefon: 06 88 481 087, ügyfélfogadási időben, vagy

Tátorján Szociális Szolgáltató Intézmény

8174 Balatonkenese Táncsics utca 20.
Telefon: 06 88 482 943, nyitvatartási időben

Az Országos Mentőszolgálat Közép-dunántúli Regionális Mentőszervezetének igazgatója 2023. augusztus 7-én kelt levelében tájékoztatta Balatonkenese Város Polgármesterét, hogy **2023. szeptember 1-től Veszprém megyében is az Országos Mentőszolgálat látja el az egységes, két elemből álló (háziorvosi ügyeleti ellátás, sürgősségi ügyelet) ügyeleti alapellátást.**

Az ügyeleti rendszer megújítását is érintő átszervezésével kapcsolatos első hírek megjelenését követően a kistérség településeinek polgármesterei közös levélben keresték meg a térség országgyűlési képviselőjét, hogy **Balatonalmádiban** továbbra is elérhető maradjon a háziorvosi ügyeleti szolgáltatás, mivel 2023. szeptember 1-től Balatonalmádi nincs a személyesen is elérhető telephelyek között.

Az ügyel kapcsolatban további egyeztetés lesz az Országos Mentőszolgálat képviselőivel.

Az alábbiakban az Országos Mentőszolgálat által megküldött, 2023. szeptember 1-től érvénybe lépő ügyeleti rendszerről tájékoztatjuk Önöket

2023. szeptember 1-től integrált ügyeleti ellátás keretében telefonos tanácsadás áll rendelkezésre a gyermek- és felnőttellátásban is.

Az egységes ügyeleti telefonszám Veszprém megyében: 1830

1.) Háziorvosi ügyeleti ellátás – Telefonszám:1830

A háziorvosi ügyelet a sürgős – a következő rendelési időig nem halasztható – orvosi tevékenységek ellátási céljából szervezett rendelés.

- Hétköznap 16:00 és 22:00 óra között
- Hétvégén, ünnepnap: 08:00 és 14:00 óra között.

Amennyiben személyesen keresnek fel az ügyeletet, ezt az alábbi településeken tehetik meg:

- **Csolnoky Ferenc Kórház** – 8200 Veszprém, Kórház utca 1., Földszint (A főbejáratától jobbra, a volt szájbélszeti osztály helyén.)
- **Ajkai Magyar Imre Kórház** – 8400 Ajka, Korányi F. utca 1. (A kórház portájától jobbra, a volt fertőző osztály helyén.)
- **Balatonfüredi Rendelőintézet** – 8230 Balatonfüred, Csárda u. 1. (Városi rendelőintézet, földszint, bejáratától balra.)
- **Gróf Esterházy Kórház és Rendelőintézeti Szakrendelő** – 8500 Pápa, Jókai u. 5-9. (A kórház földszintjén, a bejáratától jobbra, külön folyosón.)
- **Deák Jenő Kórház** – 8300 Tapolca, Ady Endre u. 1/3. (Külön épület a kórház udvarán.)
- **Várpalotai orvosi rendelő** – 8100 Várpalota, Felsőinkám u. 1. (A mentőállomástól 50 méterre, a tízemeletes épület földszintjén, külön bejáratával.)
- **Zirci Erzsébet Kórház-Rendelőintézet** – 8240 Zirc, József Attila u. 17-19. (A kórház földszintjén, külön utcai bejáratával.)

2.) Sürgősségi ügyeleti ellátás – Telefonszám: 1830

Az ügyeleti időben hirtelen jelentkező, illetve súlyos egészségügyi problémák esetére nyújt magas szakmai színvonalú és biztonságos megoldást.

- Hétköznap 22:00 és 08:00 óra között
- Hétvégén, ünnepnap: 14:00 és 08:00 óra között

A telefonszám a teljes ügyeleti időszakban, **hétköznap 16:00 és 08:00 óra között, hétvégén, ünnepnapokon egész nap hívható.** A központi telefonszámot tárcsázva szakszerű tanácsot kap a beteg, szükség esetén sürgősségi ügyeleti autót, életveszély esetén mentőt küld a helyszínre az OMSZ, a megye bármely településén tartózkodjon is az ellátásra szoruló.

Amennyiben személyesen keresnek fel az ügyeletet, ezt az alábbi településeken tehetik meg, hétköznap 22:00 és 08:00 óra között, hétvégén és ünnepnapon 14:00 és 08:00 óra között:

- **Csolnoky Ferenc Kórház** – 8200 Veszprém, Kórház utca 1., Földszint (A főbejáratától jobbra, a volt szájbélszeti osztály helyén.)
- **Ajkai Magyar Imre Kórház** – 8400 Ajka, Korányi F. utca 1. (A kórház portájától jobbra, a volt fertőző osztály helyén.)
- **Balatonfüredi Rendelőintézet** – 8230 Balatonfüred, Csárda u. 1. (Városi rendelőintézet, földszint, bejáratától balra.)
- **Gróf Esterházy Kórház és Rendelőintézeti Szakrendelő** – 8500 Pápa, Jókai u. 5-9. (A kórház földszintjén, a bejáratától jobbra, külön folyosón.)

A gyermekek ügyeleti ellátása az ügyeleti pontokon (azok működési idejében), továbbá a **Csolnoky Ferenc Kórházban** (földszint, bejáratától jobbra, a volt szájbélszeti osztály helyén) működő **gyermek ügyeleti ponton** történik,

hétköznapon 16:00-22:00 óráig, hétvégén és ünnepnapon 08:00 órától terveik szerint 20:00 óráig.

A központi telefonszám a teljes ügyeleti időszakban a gyermekek esetében is: 1830.

Szeptember elsejét követően az ügyeleti térképen is tudnak tájékozódni: www.mentok.hu/ugyelet

Bízunk abban, hogy az integrált ügyeleti irányítás hatékony és szakszerű betegellátást fog eredményezni az átszervezést követően is!

„Az alkotó ember, aki cselekszik”

Jurcsó János polgármester ünnepi beszéde 2023. augusztus 20-án

Hazánk, Magyarország születésnapját ünnepeljük. Biztos, hogy most mindannyian máshol is lehetnénk, lehetne dolgunk ezer, mégis eljöttünk, hogy együtt legyünk, és közösen ünnepeljünk.

Beszédet írni és mondani nehéz dolog, mert a szokásos formulák könnyen elhasználódnak; a gyakran hangoztatott magasztos szavak inflálódása elkerülhetetlen. Kérem, engedjék meg, hogy ezért – szokásomhoz híven – másként közelítsek augusztus 20-hoz.

Két évvel ezelőtt az ünnep nevének, okának és jellegének történeti alakulását vizsgáltuk meg. Most is kicsit máshol kezdem.

Általános iskolában, később gimnáziumban, majd főiskolai, illetve egyetemi tanulmányaim során a tanárok és a könyvek eltérő módon mutatták be államalapító királyunkat. Volt, aki Szent Istvánt egy kemény, szikár, fegyelmezett és nagyon határozott uralkodóként jellemezte, aki a hatalom megszerzéséért a fegyveres konfliktustól sem riadt vissza. Azok, akik ezen a véleményen voltak, még azt is kiemelték, hogy harcát külföldi zsoldosok segítségével vívta. Jellemzőik alapján egy céljait tüzzel-vassal elérő király alakját láttam magam előtt. Mások úgy vélték, hogy higgadt és bölcs uralkodóként tudta, hogy közvetlen embereivel miként kell bánnia ahhoz, hogy azok feltétlen hűséggel segítsék munkáját. Ők fontosnak tartották, hogy tudott és mert döntést hozni a nyugati kereszténység mellett, és felismerte az egyházban a királyi hatalmát erősíteni tudó képességet. Tehát jó taktikus volt, aki azt is tisztán látta, hogy a magyar nép keresztény hitre térítése konfliktusokkal jár. Ám ezeket is felvállalta. Mindig jó döntéseket hozott.

Ha igazán őszinte akarok lenni, akkor számomra egy harmadik oldalról megközelített Szent István a legszimpatikusabb. Éppen negyven éve, 1983. augusztus 18-án volt az első bemutatója az István, a király című rockoperának. Azt hiszem, nagyon kevesen vannak most itt, akik ne ismernék a művet. Abban ábrázolták úgy első királyunkat, ahogy számomra leginkább elfogadható. A darabban egy olyan emberrel találkozhatunk, aki vívódik; bizonytalan abban, hogy valóban ő-e az igazi megoldás a magyarság számára. Nem tudja, hogy a trónért a saját vérével, a rokonával, a magyarsággal megvívandó harca mennyire keresztényi. Azon tépelődik, hogy nem akarja-e túlzottan, esetleg már Istennek nem tetsző módon és mértékben a hatalmat. Nem nagy ár-e a magyarok vérének kiontása azért, hogy ő ülhesen a trónra. Koppányt nem pogány ellenség-

nek tartja, hanem olyan rokonnak, akinek a trónt is átengedi, ha figyelembe veszi és teljesíti Géza fejedelem kérését. A szerzők úgy mutatják be Szent István személyét, aki nem akar harcot, aki nem akar emberi élettel fizetni a trónért és a hatalomért, de ha nincs más út, meghozza a szükséges döntést, és nem habozik cselekedni.

Hozzám ez az István-kép áll a legközelebb. Talán azért, mert emberi. Mert nem minden pillanatban tökéletes, és nem minden döntése helyességében biztos. Nem a hatalomért száll har-

ba, hanem az ország javát keresi. Képes kompromisszumra, de nem elvtelenül és nem haszonszerzés céljából. Csak és kizárólag az ország érdekében cselekszik. S ha úgy kívánná az élet, akár lemondásokra is képes. Ebben a megközelítésben Szent István emberként jelenik meg. Olyan emberként, mint bármelyikünk. Ettől lett Szent István számomra az, ami: országalapító és -építő. A keresztény magyar egyházrendszer megalakítója. Az az uralkodó, akit ma is példaképnek tekintünk. Az alkotó ember, aki cselekszik. Ezek a cselekedetek mindannyiunk előtt ismertek. A magyar állam létrehozása, megalapítása, kiépítése és megszilárdítása, európai integrálása korszakalkotóan hatalmas teljesítmény. Bár természetesen műve egy hosszabb folyamat lezárása, melyben apjának, Gézának is elévülhetetlen érde-

mei voltak, mégis az ő nevével azonosítjuk az államalapítást. Egészen különleges személyiségnek kellett lennie ahhoz, hogy folyamatos belső és külső ellenállás közepette is képes volt máig maradandót létrehozni, alkotni, és végül az alapokat megszilárdítani. De még ennél is izgalmasabb kérdés, hogyan tudta rákényszeríteni a gyökeres életmódváltást azokra a harcban edzett, szabad magyarokra, akikről fél Európa rettegett.

Szerintem nem kielégítő az a magyarázat, miszerint mindezt a külföldi lovagok fegyveres erejére támaszkodva érte el. A valóság ennél bonyolultabb. Mindenekelőtt egy stabil, sokak által kipróbált és Nyugat-Európában már több évszázada jól működő modellt ültetett át. Természetesen ehhez figyelembe vette a hazai adottságokat és a nemzeti sajátosságokat. Vagyis nem valamiféle zavaros és saját maga által kitalált úton indult el, nem volt önhitt, hogy úgy vélje, mindenki más rosszul csinálja és rosszul gondolja, egyedül ő tud eredeti megoldást nyújtani. Pontosán értette, hogy a fejlett világhoz való alkalmazkodás a megmaradás egyetlen jövőbeli záloga. Nem keverte össze az erőt az erőszakossággal. Következetesen és igazságosan járt el. A törvényt mindenkivel megtartatta, a jogszabályokat nem a saját, szűk köreire szabta, hogy csak kivételezettek

számára jelentsenek hasznát, és nem változtatgatta azokat. Stabíl viszonyokat teremtett. Nem ütközött meg öncélúan senkivel, tudott kompromisszumot kötni, s szót értett a külföldi nagyhatalmakkal is. A történelemből már jól ismerjük, hogy II. Henrik uralkodása alatt végig békességben és szívélyes viszonyt ápolva éltünk a hatalmas Német-római Birodalom mellett. Ám amikor a császár halála után az őt követő II. Konrád hadat üzent István királynak, ő a legnagyobb keménységgel, Bécsét is elfoglalva vágott vissza. Higgadt, józan politikus volt, aki soha nem élt vissza az erejével, de ha kellett, akkor mindenféle hezitálás nélkül használta azt. Ha egyszer állított valamit, azt nem vonta vissza. Következétesen ragaszkodott álláspontjához. Tehette is ezt, hiszen olyan komoly haderő állt mögötte, amely tényleg képes volt visszaverni minden külső támadást.

Ennek szellemében ma is úgy emlékszünk államalapító Szent István királyunkra, mint aki hatalmas, maradandó művet, hagyott hátra, aki a kortársak, sőt az utódok szemében is nyugodtan és méltósággal viselhette a királyi címet. Méltán lett igazi példakép, akitől máig van mit tanulnunk. Mi, keneseiek tudjuk, történelmünk a saját méltóságunk. A kincs legértékesebb darabja pedig a szépséges táj, a nekünk életet adó hazánk, Pannónia. Nem véletlen, hogy ma, Szent István király kitüntetett ünnepén új, friss és ropogós magyar kenyeret áldunk meg, szeljük fel, majd osztjuk meg honfitársainkkal.

De a legfontosabb, hogy sikeres volt. No, nem csak propagandában, hanem a valóságban és a tetteiben is. A nép a lelke mélyén érezte, hogy ez a helyes út. Ezt kell tenni, és a király lépései sorban hozzák az eredményeket, méghozzá olyanokat, amelyeket mindenki megtapasztalhat a saját életében. Dümmerth Dezső történész írja Az Árpádok nyomában című munkájában: „A kor gondolkodása is különbséget tett hatalom és méltóság között. A hatalom gyakorlását bárki megszerezhetette, aki ügyes eszközöket használt fel. Méltóságot ellenben csak olyan uralkodó szerezhette, aki érdemes volt a hatalomra. Az erőszak árán uralomra jutott zsarnokot, a jogrend lábbal tipróját nem tekintették a méltóság birtokosának. Csak azt, aki uralma gyakorlása közben nem tette magát méltatlanná.

Jogosan vetődik fel a kérdés valamennyiünkben: a kötelező tisztelegésen kívül milyen személyes, nekünk szóló üzenete van annak, ami több mint ezer évvel ezelőtt történt? (...) Szent István követte apját, nyugat felé fordult, és megnyitotta az ország kapuit a kereszténység előtt. Bizánc helyett Rómát választotta. Sikerének titka pedig egyensúlyteremtő képességében rejlik. (...)

Kötelességünk, hogy felelősen mérlegeljünk és vizsgáljuk, vajon helyes-e az út, amin járunk.

Kötelességünk, hogy felelősen mérlegeljünk és vizsgáljuk, vajon helyes-e az út, amin járunk.

„Mindig az emberek és a közösség érdeke az elsődleges szempont”

Beszélgetés Sörédi Györgynével, Balatonkenese új díszpolgárával

A helyi elismerő címek és kitüntetések alapításáról és adományozásuk rendjéről szóló 15/2023. önkormányzati rendelet alapján Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a város közéletének kiemelkedő személyiségének, aki a település érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységével – életművével – a várost tiszteletreméltóan szolgálta, Balatonkenese Díszpolgára címet adományozott Sörédi Györgyné részére.

Sörédi Györgyné 1952. június 17-én született, Csókakőn. A székesfehérvári Hunyadi Mátyás Közgazdasági Technikumban érettségizett, majd a pécsi Tanárképző Főiskolán szerzett matematika-fizika szakos diplomát, 1976-ban.

Már a főiskolai évek alatt tanított. Először 1972-1974 között Csókakőn, ezt követően 1974 és 1980 között Csajágon. A csajági évek után 1980-tól harminc éven át, 2010-ig a Balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola matematika-fizika szakos tanára volt.

Családjával 1981 óta él Balatonkenesén.

Munkája során tanítványainak táborokat, szabadidős programokat szervezett. Aktívan részt vett a tehetséggondozásban, és rendszeresen segítette a nehezebben tanuló gyermekeket a felzárkóztatásban.

Szívügyének tekintette a gyerekek erkölcsi nevelését: éveken át volt a Balatonkenesei Katolikus Egyházközség képviselőtestületének tagja, s lelkes támogatója az egyházak gyermekek oktatásáért és neveléséért folytatott tevékenységének.

A balatonkenesei iskolában történő zeneoktatás és művészeti oktatás bővítésében is kiemelkedő tevékenységet végzett.

Tanári hivatása mellett 1990-től 1998-ig Balatonkenese önkormányzati képviselője volt, 2002-2010 között alpolgármester, 2010-től 2014-ig pedig Balatonkenese város polgármestere. Polgármesteri munkája során kapta meg 2009-ben Balatonkenese a városi rangot.

Tanári és önkormányzati tevékenysége mellett kiemelkedő társadalmi szerepvállalása. A Nők a Balatonért Egyesület helyi szervezetének alapító tagja, a Katolikus Karitasz tagja. Tizenhat éven át vezette a Tátorján Nyugdíjas Klubot, valamint tagja a Balatonkenesei Városvédő Egyesületnek és a Szivárvány Népdalkörnek is.

Munkája során a balatonkenesei iskoláért végzett tevékenységéért Pilinszky-díjban részesült. Átvehette a Magyar Honvédelemért Érdemérem kitüntető címet, 2020 januárjában, a Magyar Kultúra Napja alkalmából pedig a Balatonkenese Jövőjéért díjat.

Fontos szerepet játszott életében a szeretetteljes család, melyben felnőtt. Szülei és nagyszülei példája mérvadó volt számára, mindannyian egyszerű, kötelességtudó, a munkájukra és családjukra odafigyelő emberek voltak, akiktől életére és munkásságára nézve azt az iránymutatást kapta, hogy mindennél fontosabb a Jóisten és az emberek szeretete, szolgálata.

– *Hogyan lettél tanár?*

– Ebben elsősorban a volt tanárom, későbbi sógorom a ludas. Már a középiskolai években elhatároztam, hogy tanár szeretnék lenni. Inspirálóan hatott rám, hogy remek tanáraim voltak általános és középiskolában is. Érdekességgént említem, hogy a harmincnyolc érettségiző diák közül huszonkilencen tanárok, tanítók, óvónők lettünk, pedig közgazdaságba jártunk. Elsőre nem vettem fel a pécsi tanárképzőbe, mert óriási volt a túljelentkezés. Székesfehérváron, a Volán vállalatnál helyezkedtem el, forgalmi ügyintézőként. Két évet töltöttem ott. Akkoriban szintúgy tanárhány volt, mint most. Egy szép, nyári napon bekopogott hozzánk a szülői háza Sörédi Pál, a későbbi sógorom és az akkori iskolaigazgató. Nagyon kértek, menjek vissza a volt iskolámba matematikát tanítani, képesítés nélkül. Azt mondták, addig nem mennek el, amíg be nem adtam a derekam és el nem fogadtam a felkérést. Így ősszel elkezdtem a szülőfalumban, Csókakőn a tanítást.

– *Csókakőről rögtön Kenesére vezett az út?*

– Nem. A csókakői tanítás közben megismerkedtem Pali öccsével, Gyurival. Egy idő után elhatároztuk, hogy összeházasodunk. Az akkori igazgatóm megígérte, hogy Csókakőn szolgálati lakást kapunk. Fiatalok voltunk, nagyon örültünk neki. Igazgatóm viszont közölte, csak akkor él az ajánlat, ha nem lesz templomi esküvőnk. Én azt válaszoltam, márpedig lesz, ilyen feltétellel inkább nem kérjük a lakást. Gyuri akkor már régebben Balatonkenesén dolgozott, a DRV vízkivételi művénél, ezért a környéken kezdtem mun-

kahelyet keresni. Első körben Csajágon találtam. Amikor közöltem az igazgatómmal, elmegyek, rimádkodni kezdett, hogy maradjak. Még a szolgálati lakást is saját kezűleg festette ki. Aki ismer engem, tudja, annál öntudatosabb vagyok, mint hogy ezt elfogadjam. Így kerültem végül erre a vidékre, Csajágra, ahol hat évig tanítottam. Közben Pécsen elvégeztem a tanárképzőt, s megszületett két lányunk, Márti és Móni. Kenesén kezdtünk építkezni, így adódott a lehetőség, hogy az akkori iskolaigazgató-helyettes, néhai Palásti István unszolására eljöttem Csajágról Kenesére, mert itt sem volt elég matematika-fizika szakos tanár. Azóta itt élünk.

– *Hány évig tanítottál?*

– Két évig Csókakőn, hat évig Csajágon, majd harminc évig Kenesén.

– *Több kenesei szervezet tagjai voltál, vagy, amelyekben nagyon sokat tevékenykedtél. Hogyan fordultál a helyi közügyek, a civil élet felé?*

– Mindig szerettem az embereket segíteni, ahol lehet. Ezt tanultam a drága szüleimtől. Az akkori polgármester, Kuti Csaba a rendszerváltozáskor kért, hogy szálljak be csapatával a képviselőségért folyó versenybe. Elfogadtam a felkérést, így az első szabadon választott testület tagja lettem. Képviselői munkámat a tanítás mellett végeztem, díjazást nem kaptunk érte, de nem is azért vállaltam.

Egy ciklusban alatt a Pénzügyi bizottság vezetője voltam, a következőben a Kulturális bizottságé. Négy évig Kuti Csaba, nyolc évig Kürthy Lajos mellett voltam alpolgármester, utána négy évig polgármesterként szolgáltam.

Kuti Csaba és Kürthy Lajos is előszeretettel bízta rám a civilekkel való kapcsolattartást. Akkoriban tizenkét civil szervezet működött Kenesén, rendszeresen tartottak rendezvényeket, összejöveteleket, amelyeken mindig részt vettem. Így rengeteg emberrel ismerkedtem meg. Nagyon szerettem ezt, de rengeteg időmet vette igénybe. Azt sajnálom, hogy ezzel sok időt kellett ellopnom a családomtól. De hála Istennek megértettek, segítettek az ambícióimat és helyt álltak otthon.

– *Képviselői, alpolgármesteri, majd polgármesteri munkád során mit éreztél a legfontosabb eredményeknek*

– Először is a hitoktatás órarendbe illesztését, mert korábban a gyerekek csak délutánonként járhattak hittanra. Aztán ott volt a zeneiskola megmentése: az anyagiak miatt a képviselőtestületben is nagyon sok ellenzője volt a fenntartásának. Az akkori igazgatónővel, *Kilin Árpádné*-vel rengeteget harcoltunk, hogy ezt a lehetőséget ne engedjük el. Több képviselő-testületi ülés volt az ügyben, de végül nagy nehezen sikerült meggyőznünk a csapatot, hogy a lehetőséget ne engedjük el. Nagyon örülök ennek, mert a zeneiskola azóta is szépen működik.

Ami szintén ellenszélben történt, de büszke vagyok a megvalósulására, az a területi szociális szolgáltató és családsegítő részére a központ megépítése. Sok családnak, egyénnek segítenek. Úgy gondolom, mindig az emberek és a közösség érdeke az elsődleges szempont, a többi csak utána jön.

Ugyanilyen volt a Tátorján Játékvár létesítése is, melyet *Pozsonyi Monikával* és *Orbán Józseffel* indítványoztunk. Sajnálatos, hogy most zárva van. Remélem, az épület előbb-utóbb új funkciót kap, mert halálos vétek így hagyni.

Az Újszülöttek ligetét és Akarattyán a Babák rózsakertjét is én kezdeményeztem. Nagyon örülök, hogy a mai napig hagyomány így köszönteni gyermeknapon az újszülötteket. Azóta már sok településen szokás. Kenesén ezzel kialakult egy szép bokros-fás rész, Akarattyán pedig a rózsakert.

Lehet, kevesen tudják, de az első, sportsarnokban rendezett Mindenki karácsonya is az én javaslatom volt. A KDNP-vel kezdtük el, hogy szent karácsony napján meglátogattuk az idős, egyedülálló embereket. Megkerestük Kuti Csaba polgármestert, kérve, ha lehet, az Önkormányzat is járuljon hozzá. Ő mellénk állt, s azt mondta, tegyük ezt egy nagyobb rendezvény keretében. Így lett az első Mindenki karácsonya, ami azóta is a város ünnepe.

Ehhez kapcsolódóan az első adventi koszorú is az én polgármesterségem alatt készült. *Kelemen Zoli* volt a falugondnok; az ő közreműködésükkel történt. Hála Istennek, az adventi gyertyagyújtás is meghonosodott, minden évben összegyűlünk a karácsonyt megelőző időszakban, és a gyertyagyújtás mellett beszélgetünk, vendégül látjuk egymást. A civil szervezetek, az egyházak egyetértésben osztják fel egymás között az alkalmakat.

Sajnálom, hogy az a szokás egyelőre nem folytatódott, de akkor volt az első

ökumenikus istentisztelet is Balatonkenesén. Csodálatosan sikerült. Utána még egy-két évig megtartottuk, de később nem. Remélem, lesz rá lehetőség, hogy az alkalmakat felelevenítsük: szerintem szükség lenne rá. Nagyon felemelő érzés volt, a református és a katolikus közösség tagjainak egyaránt. Ettől is közelebb kerülhettek egymáshoz az emberek.

Néhány utca, járda is megújult az időszakomban, ezért sokat kellett tenni. Amit nagyon sajnállok, hogy nem sikerült, pe-

dig a terveim között szerepelt, a Bagolyvárat a köz hasznára megvásárolni és közösségi funkciót adni neki. Az akkori képviselő-testület többsége nem járult hozzá.

A horgászegyesület számára lehetővé tettük a kikötő hosszú távú használatát. Ez nem egyedül az én érdemem, az akkori képviselők jó része és Kürthy Lajos polgármester is így gondolta.

Örömmel vettem részt a testvérvárosi kapcsolatok ápolásában is, mind Tutzing, mind Nagykér tekintetében.

Jó hangulatú „kockásbálokat” rendeztünk a zenei klubban, amelynek *Séri Márta* volt a zenei vezetője, én meg a szponzor. A „kockás bált” azért találtuk ki, hogy akik nem szeretik a kiöltözös bálokat, azok is részesüljenek egy zenés-táncos összejövetel élményében. Mindig volt hozzá egy zenei vagy táncos produkció. Lehetőséget adtunk a fiataloknak, hogy bemutatkozhassanak. *Vági Zsigáék* is egy ilyen alkalommal léptek fel először. Megesett, hogy az óvoda éttermében majd' háromezren jöttünk össze.

Annak is nagyon örülök, hogy a nyugdíjasklubot hosszú

időn keresztül egyben tudtam tartani. Korábban jóval többen voltunk, és mondhatom, hogy tartalmas, értelmes dolgokat csináltunk.

– *Szerencsére mostanában is találkozunk veled különböző eseményeken. Ezek mellett mivel töltöd a napjaidat?*

– Sajnos, férjemmel együtt megtaláltuk minket a betegségek. Gyurit tizen-négy éve, aztán rám is sor került. A kapuig bottal ki tudok menni, de összejövetelekre csak akkor, ha elvisz valaki. Hamarosan lesz egy műtétem, remélem, azután kicsit megkönnyebbülök, és jobban tudok járni.

– Még egyszer sok szeretettel gratulálunk a kitüntetéshez, minden jót kívánunk, és reméljük, mielőbb újra láthatunk valamelyik közösségi eseményen.

– nk –

„A segítségre szoruló gyermekek támogatása óriási türelemmel”

Beszélgetés Álich Klárával, a Balatonkeneséért érdemérem kitüntetettjével

*A helyi elismerő címek és kitüntetések alapításáról és adományozásuk rendjéről szóló 15/2023.évi önkormányzati rendelet alapján Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a várost gazdagító művészeti, kulturális tevékenységéért a város érdekében kimagasló értékű munkavégzéséért **Balatonkeneséért érdemérm**et adományoz **Álich Klára** részére.*

Álich Klára Balatonkenesén született és jelenleg is itt él. 1992-ben tanítói, majd 1995-ben matematika szakos diplomát szerzett. 2005-ben fejlesztőpedagógus végzettséggel gyarapította képesítéseit.

Pályáját Balatonfőkajáron kezdte, majd visszatért Balatonkenesére, régi iskolájába. 2009 óta dolgozik a Balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában. A digitális oktatás hatékonyságát hamar felismerte a tanulás szervezésében, így 2013-ban informatikatanári képesítést is szerzett.

2014 óta mesterpedagógus. A közoktatás vezetői szakvizsga megszerzését követően 2018 óta intézményvezető-helyettes a helyi iskolában. Nevelőmunkájának jelmondata: A segítségre szoruló gyermekek támogatása, segítése, fejlesztése kiemelkedően fontos.

Az éves során küldetésének tekintette a hátrányos helyzetű, valamint sajátos nevelési igényű gyerekek segítését, felzárkóztatását. Jelentős érdeme fűződik a balatonkenesei iskolában elinduló kompetencia alapú oktatáshoz. Szívén viseli az informatikai eszközök minél szélesebb körben történő alkalmazását mind a kollégái, mind diákjai mindennapjaiban.

A járványhelyzet során felmerülő plusz feladatok ellátását, kollégái, a szülők és legfőképp a gyermekek boldogulását, segítségét erején felül végezte és valószínűsítette meg,

Vállalt feladatait mindig színvonalasan teljesíti, pedagógiai tevékenységét nagyfokú gyermekszeretettel, példás munkafegyelmével végzi. Fontos számára a közösség és a hagyományok ápolása. Hivatását lelkesedéssel, optimizmussal, a fiatalságba, a megújulásba és a fejlődésbe vetett hittel végzi.

– *Hogyan fordult a figyelmed a tanítás felé? Mikor döntöted el, hogy tanár leszel? És miért éppen a matematika?*

– Összintén megmondva, nem pedagógusnak készültem. A Balatonfüredi Lóczy Lajos Gimnáziumban végeztem 1987-ben, majd abban az évben felvételiztem a Vendéglátóipari Főiskolára. Ide nem nyertem felvételt. Mivel édesapám a Kállai Éva Nevelőotthonban dolgozott, így hamar kapcsolatba kerültem olyan gyerekekkel, akiknek nem adatott meg, hogy ugyanolyan szerető családban nőjenek fel, mint én. 1988-tól ebben a nevelőotthonban dolgoztam gyermekfelügyelőként, négy évig. Itt nagy hatást gyakorolt rám pedagógus párom, *Pados Jánosné Marika*, aki segített és támogatott abban, hogy elvégezzem a Tanítóképző Főiskolát Győrben.

A tanítói diploma megszerzése után Balatonfőkajáron vállaltam munkát, ahol eltérő tantervű osztályban tanítottam tizenhat évig. Összevont osztályokban foglalkoztam kezdetben alsósokkal, majd felsősökkel. Ebben az időszakban nagyon sokat fejlődtem a differenciálás és sérült tanulókkal való bánásmód terén. Akkori kollégáim, *Bollók Gyula* és *Kuti Zoltán* tanácsára kezdtem el a matematika szakot Szombathelyen. Nagyon sok segítséget kaptam tőlük, szakmailag támogattak, a helyettesítéseket, míg tanultam, megoldották számomra.

– *Mióta dolgozol Balatonkenesén?*

– 2009-től munkahelyem a Balatonkenesei Pilinszky János Általános iskola. Lokaipatrióta vagyok, így fontosnak tartottam, hogy a helyi iskolában, ahol jómagam is tanultam és nevelődtem, kamatoztassam a megszerzett tudásomat. Az iskola akkori vezetője, *Szabó Károlyné* nagy szeretettel fogadott és szem előtt tartotta fejlődésemet.

Az iskola ebben az időben nyert egy pályázatot, amely a kompetencia alapú oktatás bevezetését célozta meg. Azonnal a pályázat aktív résztvevője lettem. A tanfolyamok által nyújtott ismeretek és a program által használt eszközök hamar beépültek a mindennapjaimba.

– *Tudjuk rólad, hogy nagyban segíted a hátrányos helyzetű és sajátos nevelési igényű gyerekek felzárkóztatását. A fejlesztő pedagógia hogyan került nálad képbe?*

– Balatonfőkajáron eltérő tantervű osztályokban tanítottam tizenhat évig, de nem volt ehhez a feladathoz megfelelő végzettségem. Ekkor merült fel bennem, egy újabb képesítés megszerzése, ami az egyéni bánásmódot igénylő tanulók fejlesztőpedagógiáját célozta meg. Az Egri Főiskolán 2005-ben szakvizsgázott pedagógus minősítést kaptam. Mindig fontos feladatommak tekintettem a hátrányos helyzetű tanulók, valamint a magatartási, tanulási, beilleszkedési zavarral küszködő gyerekek felzárkóztatását.

– *Hogyan lettél közben informatikatanár?*

– Mindig is érdekelt az informatika. Amikor Balatonkenesére kerültem, az igazgatónő javaslatára jelentkeztem a Veszprémi Pannon Egyetem informatikatanári szakára, amit 2013-ban sikeresen végeztem el. Nehéz és küzdelmes időszak volt ez számomra, mert heti négy nap 24 órában tanítottam, pénteken és szombaton egyetemre jártam. Mind a mai napig nagyon hálás vagyok *Szabó Károlyné Katinak*, aki ösztönözött, és folyamatosan támogatott tanulásomban. Nagyon fontos számomra az informatikai eszközök fejlesztése, állapotának megőrzése, a kollégák inspirálása minél szélesebb körben történő alkalmazására. Folyamatosan felügyelem az iskola X-Class tantermeinek működését, valamint az eszközök meglétét, hogy munkatársaim minél hatékonyabban tudjanak dolgozni. Az informatika által nyújtott online lehetőségeket folyamatosan figyelem, és az iskola hatékony működésénél előtérbe helyezem. Itt gondolok a drive hasz-

nálátára, ami megkönnyíti a pedagógusok egymás közötti kommunikációját, valamint a legfontosabb feladataink gyors és hatékony elvégzését. A járványhelyzet miatt elrendelt iskolai rendkívüli szünetek idején a nevelőtestületet ösztönöztem az „online oktatás” elindítására azért, hogy ne maradjanak ma-

gukra sem a szülők, sem a gyerekek. A járványhelyzet következtében felmerülő pluszfeladatok ellátása, a kollegák, szülők, gyerekek ügyesbajos dolgainak intézése nagyon fontos volt számomra, hogy mindenki megelégedésére működjön az intézmény.

– 2014 óta mesterpedagógus, 2017 óta intézményvezető-helyettes vagy. Mesélnél nekünk ezekről?

– 2014-ben a pedagógusok életpályamodellje lehetőséget

adott, hogy szakértőként, tanfelügyelőként mesterpedagógussá minősítenek. 2014-től ebben a munkakörben is dolgozom az Oktatási Hivatalnak, heti egy alkalommal. Nagyon szeretem, mivel rengeteg tapasztalattal gazdagodom. Sok iskolába látogattam már el eddig is, ahol új módszereket, eszközöket láthattam és tapasztalhattam meg. Ezeket sokszor beépítem a mindennapi munkámba.

2017-ben közoktatásvezetői szakvizsgát szereztem, mivel fontosnak tartottam, hogy iskolámban és városunkban ezzel is hozzá tudjak járulni és tehessek a hagyományok ápolásáért, a gyermekek fejlődéséért, valamint a közösség összetartozásáért.

2017-től intézményvezető-helyettesi munkával bíztak meg. Szívemen viselem a pedagógustársaim és a diákok sorsát egyaránt. Hivatásomat lelkesedéssel, optimizmussal, a fiatalságba, az innovációba és a fejlődésbe vetett hittel végzem. Vezetői munkám során nagyban hasznosítom informatikai tudásomat, hiszen a napi operatív feladatok elvégzéséhez

nélkülözhetetlenek. Kollégáimmal empátikus, megértő vagyok, mindig a segítő szándék, jóindulat vezérel.

– Mi a legfontosabb számodra a tanításban és az iskolai munkában?

– Nevelőmunkám egyik jelmondata: „A segítségre szoruló gyermekek támogatása óriási türelemmel”. Olyan értékálló tudást szeretnék átadni tanítványaimnak, hogy a világban bárhol kamatoztatni tudják.

Vezetőként pedig azt tartom fontosnak, hogy ebben a gyorsan változó világban is ember maradni minden körülmények között!

Az elismerés a jóleső érzésen túl újabb energiát és motivációt jelent számomra a jövőre nézve. Ennek a hivatásnak a központjában a gyerekek kell, hogy álljanak, miattuk érdemes napról napra megújulni. Szeretném továbbá, hogy az eddig elért, több évtizedes intézményi eredményeket még tovább tudjuk közösen fokozni és fejleszteni.

– nk –

Szülők segítségével szépült meg az elsősök tanterme

Iskolánk új elsős osztálytermének felújításában aktívan részt vettek a szülők.

Köszönjük a munkájukat:

Hollós Lea, Balázs Zsuzsanna, Balázs Gábor, Pap Tamás, Lajosfalvi Gabriella, Lajosfalvi Péter, Sallai Judit, Térmeg Kristóf, Térmeg-Szili Gabriella, Lelkesné Sz. Tímea, Varró-M. Anita, Garab Éva Réka.

Köszönjük Lajosfalvi Péternek és Lajosfalvi Gabriellának, hogy színes festékekkel támogatták a tanterem megújulását!

Köszönjük a szülők önzetlen és szeretetteljes támogatását!

Vezér Katalin Zsuzsanna
igazgató

„Sok jó lecsót kóstoltunk!”

Az idei nyár legmelegebb napja címért versenghetett augusztus 26-a, a XIX. Lecsófesztivál napja, a Lecsókirály címért pedig harminc csapat szállt ringbe a Széchenyi parkban. A csapatok nagy létszámban és nagy lelkesedéssel vágta neki a megmérettetésnek, melyen a zsűri véleménye szerint ez alkalommal is remek ételek készültek.

Körképünk a 2023-as nyári szezon utolsó nagyszabású rendezvényéről.

A XIX. Lecsófesztivál induló csapatai

A Balaton Keleti Kapuja Turisztikai Egyesület csapata
Csokinyuszi Csapat
Emlécsapat
Felvezetők
Grabo Team
Happy Kitchen
Híres Húros Lecsófőzők
Ízfokozók
Jóbarátok
Kenesei Keszegrágók
Kisköz Kommandó
Le Csókolom!
Lecs-Go
A Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferenciaközpontjának csapata
Másmaposok
Monnyuk Racing Team
Ocho Lecsó
Party Lecsó
Pikkelyesek
Reg-Bon Team
Spanok
Szilvamagok
SZM Update
Tátorján Nyugdíjasklub
A Titán Búváriskola
Lecsókülönítménye
Vaskúti Jópofa Csödörök
Villamos Független Szakszervezet
Vízi Vándortálcák

A reality műsorok hatása már visszaköszönt az ételekben – foglalta össze zsűrizés utáni gondolatait **Kocsis Bálint** zsűrielnök. – Mondjuk furán mutat a scampi vagy a kardhal a lecsóban, arról nem is beszélve, hányféle gombával, fűszerrel, alapanyaggal találkozunk a sátrakban, de alapvetően igyekeztünk a hazai ízeket keresni.

Az újító ötletek azonban nem rosszak, érdemes őket továbbgondolni, kísérletezni velük. Voltak nagyon vagány íz kombinációk, és néhány olyan étel, ami kicsit újrafésülve, fazonírozva egy étteremben is megállná a helyét.

Alapvetően nagyon jó ötlet, amikor töltelék-ként, raguként, levesként, kiegészítőként jelenik meg egy ételben a lecsó, de így sokszor éppen annak fontossága vesz el.

A versenyzők rendkívül kreatív módon álltak a főzéshez. Az első helyezett egy kellő alázattal és tradícióstisztelettel bíró lecsó lett, amelyben a zöldségek megmaradtak zöldségnek, nem voltak túlfőzve, túlfűszerezve; jó alapanyagokból készült, és ott volt mögötte az ember.

Sok jó lecsót kóstoltunk, gratulálunk minden induló csapatnak!

2023 Lecsófesztiváljának nyertesei

Legkreatívabb csapat:

Szilvamagok

Harmadik helyezett:

Monnyuk Racing Team

Második helyezett:

Reg-Bon Team

Első helyezett:

Balatonkert

A nyertes csapat saját maguk által termesztett zöldségekből készítette ételét, melyet saját maguk által kovászolt kenyérral kínáltak.

– A lecsó teljesen puritán, hétköznapi ételünk. Minden országnak, sőt akár tájegységnek van saját lecsója, így valójában nincsen igazán kőbe vésve a receptje – mondta a zsűri elnöke, **Kocsis Bálint** mesterszakács.
– A magyar gasztronómiában két olyan étel van, amely kicsit szubjektív, mindenki máshogyan készíti: az egyik a brassói, a másik a lecsó. Mi egészen egyszerű módon a lecsót kerestük.

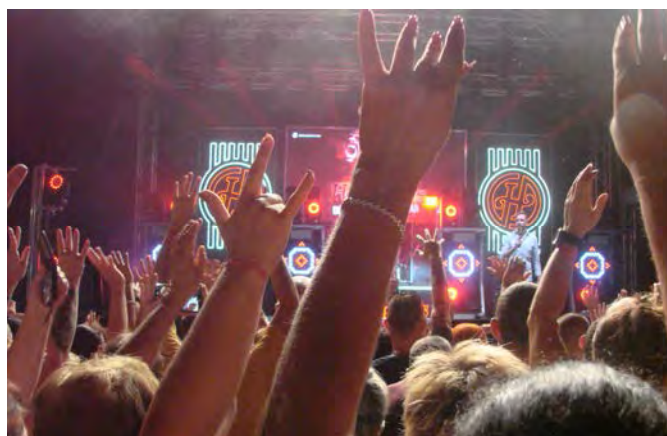

A Lecsőfesztivált meglátogatta **Kontrát Károly**, Balatonkenese országgyűlési képviselője is, aki mindig örömmel vesz részt ezen a rendezvényen.

Forrás: Kontrát Károly Facebook oldala
– www.facebook.com/kontratkaroly

Az események azonban nemcsak a főzősátraknál zajlottak, hanem a színpadon is, ahol egymást váltották a programok. A délután és az este folyamán láthattuk és hallhattuk **Kuna Valit és zenekarát**, akik délután a gyerekeknek adtak műsort, majd retro- és swingdalokból álló előadásukkal álltak színpadra. Itt volt **Rudán Joe és Tóth László** duója, akikkel a magyar rock elmúlt évtizedeiben tehettünk egy zenei utazást, és felléptek a kenesei csapatok is: az **Euphoria Művészeti Stúdió** táncosai, valamint a **Conestoga Country Line Dance**. A **Hooligans** koncertjének kezdetére már garantáltan az a fajta „tűt sem lehet leejteni” típusú teltház volt a parkban, és természetesen sokan maradtak **DJ Davelogan** bulijára is.

2023 nyertes lecsófőző csapatai (fentről lefelé): az első helyezett **Balatonkert**, a második **Reg-Bone Team**, a harmadik **Monnyuk Racing Team**, és a legkreatívabb csapat, a **Szilvamágnak**.

További képeink a 2. oldalon.

Találkozunk jövőre, a XX. Lecsőfesztiválon!

5
NAP7
HELYSZÍN
A MÁSODIK19
ESEMÉNY

Kenese Art Feszt

2023. augusztus 9. és 13. között ismét sokféle zenei, táncos és kézműves programmal, helytörténeti sétákkal várta a látogatókat a **II. Kenese Art Feszt**. Ebben az öt napban egymást érték az események, de az idei fesztiválra való ráhangolódás már hónapokkal ezelőtt megkezdődött: a *Pilinszky János Általános Iskola* diákjai májusban batikolhattak **Miklós Mirabelle**, drámajátékos mesefoglalkozáson vehettek részt **Tóth Sárával**, júniusban pedig operabemutatót látogathattak **Baranyai Anett** és művésztársai meghívására, valamint néptáncolhattak a Tébláb Alapfokú Művészeti Iskola tanáraival, **Énekesné Cserna Krisztinával** és **Vörös Árpáddal**. Június 7-én a *Hotel Marina-Port Yacht Clubban* a szervezők beharangozó eseményt tartottak, ahol a jelenlevők beleláthattak a kenesei művészek által életre hívott Art Feszt háttér-munkájába, és szó esett az augusztusi összművészeti fesztivál programjairól is.

Az Art Feszt része volt júliusban **Zsille Gábor** költő, műfordító lengyel és magyar művelődéstörténeti előadása is, amelyről a múlt havi Hírlapban számoltunk be.

Aztán júliusban elkezdődtek a *helytörténeti séták*, **Tóth István** vezetésével. A vállalkozó szelleműek kellemes túrákat tehettek Balatonkenesén, miközben rengeteg érdekességet tudhattak meg a több mint ezeréves település történetéről, épületeiről, természeti környezetéről és egykori híres lakóiról.

Augusztus 9. szerda

A fesztivál megnyitójára augusztus 9-én délután került sor. Ugyan az idő egyelőre nem volt kegyes, és még az eső is eleredt, mégis többen gyűltek össze a könyvtárkertben. A rendezvénysorozatot **Jurcsó János** polgármester nyitotta meg, a *Kelet-Balaton Borlovagrend* részéről **Kürthy Lajos** alelnök mondott köszöntőt. A vendégek az *Aligai Horváth Pincészet* borait kóstolhatták, a *Katica Pékség* finomságaival.

Sipos Csaba jóvoltából a kenesei koncertlátogató közönség már ismerheti az olyan dallamjátzó ütőhangszereket, mint a marimba és a vibrafon. Ez alkalommal Hajas Szilárd fuvolaművésszel közösen adtak koncertet, melynek műsorán e két hangszerre írt darabok, valamint átiratok szerepeltek, köztük részletek *Mozart Varázsfuvolájából*.

Az est folytatásában a bluesklubok hangulatát idézte meg **Kustán Ádám**. Műsorához nem is lehetett volna jobb helyszínt választani, mint a borlovagrend pincéjét, mely igazi zenés bárrá

Generációkon átívelő programok

Lezajlott a II. Kenese Art Feszt összművészeti fesztivál, melyet tavaly szervezett meg első alkalommal egy balatonkenesei és balatonakarattyai gyökerekkel rendelkező lelkes kis művészcsapat – zenészek, énekesek, képzőművészek, akik innen származnak, itt nőttek fel. Az esemény után Bucz Júliával beszélgettünk.

- Hogyan alakult ki a 2023-as fesztivál programja, és mik a tapasztalaitok?
- Az idei évnek már sokkal összeszokottabban indultunk neki. Természetesen most is sok szervezés és rengeteg háttér-munka előzte meg és kísérte a fesztivált. A célunk az volt, hogy a gyermekes családok, fiatalok és művészet-szerető felnőttek számára kínáljunk értékes szórakozást.

Nagyobb lett a fesztivál, mint tavaly, több programot tudtunk kínálni. A helyszínek is változatosabbak voltak, de ez egyben kihívást is jelentett. Jó kezdeményezés volt a Globe Dental és a Hotel Marina-Port bekapcsolódása: mindkét helyszín nagyszerű lehetőséget biztosított egy-egy nívós műsorhoz. – A helyszínválasztásnál tavaly és az idei év folyamán is szempont volt, hogy a programokkal Kenese más tereit is belakjuk, ne csak a megszokott rendezvényhelyszíneket; kikerüljünk a megszokottból, közelebb a közönséghez.

Az időjárással nagy szerencsénk volt: ha egy héttel előbb lett volna a fesztivál, bizony bajban vagyunk.

– *Mi volt, amit mindenképp máshogyan szerettetek volna csinálni, és mi az, amit ugyanúgy?*

– Változatlanul minőségi kapcsolódást kívántunk nyújtani minden korosztálynak, de a 2022-es Art Fesztből kiindulva szeretnénk volna „fesztiváló-sabbá” tenni a rendezvényt. Úgy fogalmaztuk meg, hogy generációkon átívelő programokat szeretnénk volna biztosítani, és úgy éreztük, sikerült. Látszott ez abból, hogy tavaly is voltak, akik több rendezvényen részt vettek, de idén nagyon sokan látogattak el több eseményre is. Dél előtt eljöttek a kézműves foglalkozásra a gyerekekkel, a szülők, nagyszülők is bekapcsolódtak, délután és este pedig a koncerteken találkoztunk. Nem egy bizonyos stílus miatt jöttek el, hanem azért, mert az a program is a fesztivál része volt.

– *Milyenek voltak a visszajelzések? A táncházon és a flamenco bemutatón tele volt a pavilonok előtti tér.*

– A közönség lelkesen fogadta a produkciókat. Például ezen a két említett táncos eseményen a fellépők hálásak voltak, hogy ennyien érdeklődtek, s részt vettek a programjukban. A David Klezmer Band tagjai is kiemelték, látszott, hogy értő fülekre talált a zenéjük. Jól érezték magukat.

– Mert hogy a közönség jól érezte magát, azt láttuk. Az operánál éreztem azt, hogy a nézők/hallgatók nagyon élvezik az előadást.

– Az azért nem mindennapi, hogy az Operaház vagy az Operettszínház művészei eljönnek vidékre. Régebbi, nagy múltú fesztiválokon, mint a Szegedi Ünnepi Játékok vagy a Veszprémfest fellépnek, de nem utaznak sokat. Egyedülálló, hogy egy Balaton-parti településen a közönség operát halljon. Nem operettet vagy slágereket, hanem kifejezetten operát. Nagyon becsülendő, számunkra pedig szerencse, hogy Anett a szíven viseli, s kiáll az opera népszerűsítéséért, azért, hogy ez a műfaj ide, Kenesére is eljusson. Üttörő munkát végez ebben.

– Ráadásul Anett sokoldalú: láthattuk őt a jazz-sanzonesten is, ahol társával egészen más műfajban mutattak be színvonalas produkciót.

– Az is hiánypótló volt, mert így, ebben az összeállításban nem sűrűn találkozhat a hallgatóság ezekkel a stílusokkal. A régebbi időkben a Honvédban és más üdülőkhöz még voltak tematikus estek, de azok kihaltak. Pedig a közönség még mindig megvan rá, így egy-egy ilyen est nyáron nagyon kell. Valójában így terjednek, népszerűsödnek a műfajok is. Az emberek megismerik például a jazz-t vagy a sanzont, és bár lehet, hogy korábban nem találkoztak velük, de ezután többet fognak, mert tetszett nekik. Ez is a célunk a fesztivállal, hogy bemutassuk azokat a műfajokat, amelyeket mi képviselünk, de nem igazán jut el az itteni közönséghez. Ehhez olyan alkotók kellenek, mint Anett vagy Csaba, Veronika, Sára, akik magas színvonalon képviselik a művészetet. Sajnos nem mindegy, hogyan van formálva a közízlés; mi szól vagy éppen mi nem szól a rádiókban.

Zengő baba-mama foglalkozás

– Új típusú programelemekkel is bővült a kínálat.

– Igen. Az egyik a helytörténeti séta, illetve séták voltak, amelyeken Tóth Istvánnal járhattak be Kenesét a résztvevők, és rengeteg információt kaphattak a településről, a másik a Back in time disco DJ Tyukival, ami szintén nagylétszámú közönséget vonzott, pedig este tízkor kezdődött. A kézműves foglalkozások is változatosak voltak, virágszövéstől a batikoláson át a papírméltóság jó pár érdekes technikát kipróbálhattak az érdeklődő gyerekek, felnőttek.

– És a jövő? 2024-ben is lesz Kenese Art Feszt?

– A tavalyi és az idei fesztivál a Veszprém-Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa program támogatásával valósult meg. Az EKF finanszírozás most megszűnik, így keressük a lehetőségeket, hogy jövőre is megrendezhessük a fesztivált. Reméljük, hogy a város és mások is támogatni fogják, mert már a második évben igazolódik be, hogy az átlagostól eltérő művészeti ágak bemutatására van igény. Úgy látjuk, sok potenciál van a fesztiválban, abban is, hogy növekedjen, nemzetközivé váljon. Nagyon szeretnénk bevonni Balatonkenese testvérvárosait. – Ötletünk tehát bőven van. A gasztronómia például olyan terület, amelyben nagy lehetőség van itt a városban – és emellett is vannak még kiaknázható eshetőségek. Workshopokra is gondoltunk, amikor nem csak egy-egy foglalkozásról beszélünk, hanem három-négy alkalomból álló kézműves tevékenységről, mialatt jobban elmélyülhetnek a résztvevők az alkotásban.

A tematikában is sok lehetőséget látunk: a programok tovább bővíthetők irodalmi vagy akár társadalmi témákról szóló beszélgetésekkel, előadásokkal.

Támogatóink jóvoltából idén nyereményjátékot hirdettünk, melyen arra a kérdésre kerestük a választ, kit vagy mit látna szívesen a közönség a jövő évi fesztiválon. Ez egyrészt visszajelzés volt számunkra, és jó ötleteket is kaptunk.

A rendezvények keneseieket, nyaralótulajdonosokat és éppen itt üdülőket egyaránt megszólítottak. Szerintünk az állandó lakosok és nyaralók közt felmerülő feszültséget is sikerült oldanunk. Reméljük, ezáltal a közösség is erősödni tudott.

– nk –

lényegült át. A *Little Blueman* zenekar egykori gitáros-énekeese mindig vonzódott a 60-as évek rockzenéjéhez és az eredeti blueshoz, melyeket alternatív elemekkel kevert. 2020-ban kezdett szólókarriert, majd 2021-ben jelent meg *I Ain't Got A Car* című szólólemeze, melyet klubokban és fesztiválokon mutatott be. Ezt 2022-ben két kislemez követte, idén pedig újabb albuma várható.

Augusztus 10. csütörtök

A második nap is erős kezdéssel indult. Reggel jókora csapat követte **Tóth Istvánt** az utolsó ideai helytörténeti sétán, majd a Tájházban pihenhatték ki magukat az alkotni vágyók. – *Virágszövés*. Már a kifejezés is izgalmas. **Pulai Istvánné Irénkéről** pedig tudjuk, hogy rejtvényben és kézműves technikákban verhetetlen. Az ő jóvoltából készültek a szépséges alkotások.

Nem sokkal utána a zene vette át a főszerepet a Tájház fái alatt. **Bucz Juli** népzenepedagógus, citeraművész neve szintén nem ismeretlen Kenesén. Most az egészen kicsiket várta közös éneklésre, mondókázásra, mozgásra, a magyar népzenei alapokon és német zenepedagógiai metóduson alapuló *Zengő baba-mama foglalkozáson*.

Füredi Veronika hegedűművész is Kenesén nőtt fel, habár most messze él, Spanyolországban. Dolgozott már együtt **Jordi Savall** zeneszerző karmesterrel, működött közre a *Sevillai Királyi Szimfonikus Zenekarban*, de mindig különleges esemény számára, ha itthon léphet fel. **Revóczky Ottília**val és **Reményi Árpáddal** közös koncertjükön barokk művek, a 17-18. század európai templomainak és nemesi udvarainak muzsikája szólalt meg este a református templomban, korhű hangszereken – például basszuslantot is hallhattunk.

Éles váltás következett: a Parti sétányon a *Romani Design* divatbemutatója, melyet már tavaly is nagy érdeklődés kísért. Az *Együtt Berhidáért* – *Romani for Berhida* projekt létrehozói, **Varga Erika** és **Varga Helena** célja a berhidai közösség fejlesztése, a tehetséggondozás, az ott élő romák kulturális identitásának erősítése. Márkájuk, a Romani Design országosan és nemzetközileg is ismert. A bemutatót *Varga Helena és zenekara* tették teljessé.

Augusztus 11. péntek

Ha délelőtt, akkor Tájház. Újra megtelt az udvar, a diófa alatt ezúttal elmélyült batikolás folyt, **Miklós Mirabel** vezetésével. Az elkövetkező napokban hol itt, hol ott tűntek fel Kenesén az elkészült pólók. – A *batikolás* az 1960-as, 70-es években élte fénykorát: a hippikultúrának valóságos védjegyei voltak a sokszínű, érdekes mintázatú anyagok. Ez az érdekes ruhafestési technika azonban azóta sem halt ki, hiszen segítségével igazán egyedi darabok állíthatók elő.

Bucz Juli megint zenélni érkezett a Tájházba, ezúttal *magyszebeni citerás növendékeivel*, de most nem a legkisebbeket megénekelgetve. Népdalkörök tagjai, így a Szivárvány Népdalkör mellett balatonfűzfői és papkeszi énekesek fog-

lalták el a padokat, s töltötték egy órát daltanulással, énekléssel.

A *Globe Dental* belső udvarát pont egy olyan jazz-es, sanzonos zenei időutazásra találták ki, mint amit **Baranyai Anett**, a Magyar Állami Operaház énekművésze, **Bardóczy Attila**, a Budapesti Operettszínház tagja, valamint **Neumark Zoltán** zongoraművész hozott el ezen az estén. *George Gershwin* neve fémjelzi azt az időszakot, amikor a jazz, a sanzon és a szórakoztató zene utat talált a klasszikus műfajba, s olyan művek születtek, mint a *Kék rapszódia* vagy az örökzöld *Summertime*.

A régi kávéházi hangulattól csak egy ugrásra volt a magyar néptánc: a Parti sétányon kezdetét vette a *táncház*. **Énekesné Cserna Krisztina** néptáncitanár és **Vörös Árpád** Pro Urbe-díjas néptáncitanár, koreográfus vezette egy hamisítatlan magyar táncház hangulatába a lelkes közönséget, s hamarosan tömegjelenetet láthatunk a kis színpad előtti térségen. A társaság **Olasz György és barátainak** muzsikájára járta a moldvait, később a Kárpát-medence más tájegységeinek táncai is terítékre kerültek.

És még mindig nem volt vége az estének, ahogy az időutazásnak sem, csak kicsit közelebb hoztak minket a mai korhoz az újabb dallamok. Alighogy elhagyták a színt a megfáradt táncázások, máris átvette az irányítást az este következő főszereplője, **DJ Tyuki**, azaz **Tóth János Péter**, aki egészen másféle talpalávalót húzott. Az egykori *Rózsa diszko* DJ-je, aki időközben hosszú éveken át a balatonfüredi Rádió Jam és a veszprémi Rádió 1 műsorvezetője volt, most is tudta, mitől dobbannak meg a szívek – és mozdulnak a lábak.

Augusztus 12. szombat

Haránt-Miklós Melinda és férje, **Haránt Máté Ervin** grafikusművészek is itthon vannak Kenesén, bár a fővárosban élnek. Melinda elsősorban a papírral foglalkozik, s számtalan technikát ismer e nagyszerű alapanyag kreatív felhasználásához. Tavaly a linómetszés és a papírmárványozás módszerét ismerhették meg tőlük felnőttek és gyerekek. Idén sem kevésbé izgalmas technikával készültek: az érdeklődők a papírkészítés egy régi formája, a *papírméltatás* folyamatában mélyedhettek el.

Az utolsó méltatott papírok készültek, amikor az asztalokon máris valami egészen más keltette fel a gyerekek figyelmét: néhány citera, amelyet alaposan szemügyre vehettek. Hamarosan elkezdődött a *Citerasz*. **Bucz Juli** ezúttal is citerás növendékeivel érkezett, akik örömmel mutatták meg hangszereiket. A foglalkozáson szó esett a hangszer történetéről, eredetéről, sőt a gyerekek ki is próbálhatták, milyen rajta játszani.

Exkluzív helyszín, a *Hotel Marina-Port* adott otthont az esti gálának, melyen az opera- és az operettirodalom leghíresebb és legszebb dalait hallhatta a publikum. **Baranyai Anett** az *Opera Kenese Gála* programjában **Pánczél Klaudia**val, a Házy Erzsébet Nemzetközi Tehetségkutató Énekverseny díjazottjával és **Tötös Roland**dal, a Szegedi Nemzeti Színház magánénekesével lépett fel, **Rákai András** zongoraművész köz-

Kísérletezés a színekkel

Új programelemmel bővültek az Art Feszt kézművesfoglalkozásai: **Miklós Mirabelle**l batikolhattak azok, akik igazán színes élményre vágytak. *Mirabel segítőt is hozott magával, ifjabb Kocsis Jenő személyében.*

– *Miért éppen a batikolás?*

– Nem volt kérdés számomra, hogy ezt válasszam, mert bárki kipróbálhatja és sikerélménye lesz belőle; mint látjuk, mindenki nagyon szép dolgokat tud létrehozni, még akkor is, ha egyáltalán nincs kézügyessége. Kísérletezhetnek a színekkel, és abszolút egyedi dolgokat alkothatnak. Hogy honnan jött az életembe a batikolás, már nem igazán emlékszem: az interneten láttam, illetve a művészellátó polcán, hogy létezik batikfesték. Volt egy hippikorszakom is, amikor előszeretettel hordtam az ilyen típusú ruhákat. És elkezdtem készíteni otthon a batikolt textíliákat, anya legnagyobb öröme egyre több lábasát fogva be... Végül már a barátaimnak is készítettem, illetve adtam is el batikolt felsőt. A technika és a színek nagyon a szívemhez nőttek.

Fotó: Bucz Júlia

– *Ha jól sejtem, ilyen vonalon tanultál tovább.*

– Művészeti egyetemre járok – úgy szoktam mondani, művészetet tanulok. Festészet, grafika, mintázás, minden érdekel. Szívesen próbálom új és újabb technikákat. A batikolást éppen nem tanuljuk, pedig számtalan változata van: például viasszal kenjük be a textilt, amit azon a helyen nem fog be a festék. Általános iskolásként voltam egy táborban, ezt ott próbáltam ki. De a hő mellett dolgozhatunk jéggel is: az olvadó jégre kerül rá a festékpó, és úgy festi meg az anyagot.

– *Ha végzel, mivel szeretnél foglalkozni?*

– Kezdesnek tanárként szeretnék elhelyezkedni, hogy amit ennyi időn keresztül tanultam, továbbadhassam. Jó alapokat szereztem a kenesei iskolában és a III. Béla gimnáziumban, nagyon jó tanárain voltak. A tőlük kapott ismeretekből még ma is adok át a szakársaimnak. A továbbiakban művészterapeuta szeretnék lenni. Korábban öt éven keresztül voltam egy alapítvány tagja – az egyetem mellett sajnos nincs időm rá, de tartom a kapcsolatot a gyerekekkel. Ott nagy szükség lenne művészterapeutára.

– Akkor többfelé is tekintesz.
 – Szeretnék több lábon állni, ami a mai világban szinte már követelmény, főleg művészként. Már van egy grafikus végzettségem, kisebb grafikai munkákat most is vállallok. A művészetekkel kapcsolatban rengeteg a lehetőség – most ezek a terveim, de meglátjuk, merre megyek majd tovább.
 – A párodat, Jenőt hogyan sikerült belevonni a művészeti tevékenységbe?
 – Mindig nagyon sokat segít nekem, szerencsére egyértelmű volt, hogy ma is eljön segíteni.

– Mondjuk messzebb nem is állhatnék a művészettől, mivel agrármérnöknek tanultam, most pedig közgazdaságtant hallgatok, de egyre inkább az életem része lesz – kapcsolódik a beszélgetésbe Jenő.

– Mivel szabadidős tevékenységnek is jó.

– Persze. Ráadásul minden nap tanulok valami újat.

– Ahogy Jenci érdeklődik az én munkáim iránt, úgy én is igyekszem segíteni neki. Be szoktunk ülni egymás óráira is – mondja Mirabel.

– Bár az én munkám külsőre nem olyan izgalmas, mint Mirabelé, de nyilván annak is megvan a szépsége. Kiegészítjük egymást – fűzi hozzá Jenő.

– A festészet vagy akár a grafika olyan elfoglaltság, aminek soha nincs vége. Mindig lehet még valamit újítani rajta – foglalja össze Mirabel.

– Mi az a technika, amivel még szívesen foglalkozol?

– Alapvetően a képgrafikára specializálódom, foglalkozásokon természetesen azt is ki lehet próbálni, ha nem is olyan szinten, mint az egyetemen. Ilyen lehet a linómetszés vagy a hidegtű, amelynél átlátszó fóliára tüvel lehet mintát karcolni. Persze ez időigényesebb dolog.

– Valószínűleg több kézügyességet is igényel.

– Nem feltétlenül, mert alapképességekkel is szép dolgokat lehet belőle kihozni. De az inkább egész napos program, mert a technikát is el kell sajátítani, és elsőre a festék kitörlése sem egyszerű, de megoldható. Vagy ott van a körmöscke, amivel fonni lehet – kicsi voltam még, amikor éppen itt, a Tájházban készítettem az elsőt. Jencivel tavaly papírból is kipróbáltuk.

Ami még szóba jöhet foglalkozásként, az most megint divat lett, de talán nem mindenki állna neki magától, az a fonalkép, amikor szögekre feszítünk ki fonalat, és abból áll össze a kép.

– Már ilyet is készítettünk együtt – árulja el Jenő.

– Kenesén mindig van egy művészgeneráció: Péterfy Gizella, Györgydeák György, aztán az újabbak, mint Melcsi (Haránt-Miklós Melinda), az unokatestvérem és én is... Szerencsére fiatalok mindig vannak és remélem, lesznek, akiket érdekel a képzőművészet, vagy akár a zene, a tánc. Mint ahogy az Art Feszt is megmutatja.

– Akkor jövőre, veletek, ugyanitt?

– Bízunk benne!

A fesztiválon készült további képeink a 31. oldalon.

– nk –

reműködése mellett. Többszöri vastaps hívta vissza az énekeseket, és jelezte, mennyire hálásan fogadta a közönség a zenei élményt.

Mire újra a Parti sétányra értünk, már Spanyolország fogadott: **Lippai Andrea** és **Pirók Zsófi** flamencotáncművészek mutatták be a tüzes dalamokra járt táncokat. **Lippai Andrea** az Állami Balettintézetben végzett, klasszikus balett szakon, majd a **Győri Balett** magántáncosa lett. 1991-ben ismerkedett meg a flamencóval, s tudását számtalan spanyolországi tanulmányúton gyarapította. A **Latidos** együttes és a **Flamen-CorazónArte Táncszínház** alapítója, táncművésze, koreográfusa és művészeti vezetője. Tevékenységét számtalan díjjal, egyebek mellett Magyar Arany Érdemkeresztrel (2019) ismerték el.

Lánya, **Pirók Zsófia** Seville-ben, a **Conservatorio Profesional de Danza Antonio Ruiz Soler** flamenco szakirányán szerzett táncművész diplomát, 2013-ban.

Augusztus 13. vasárnap

Az Emerton-díjas **David Klezmer Band** családi koncertje várta a Parti sétányra látogatókat vasárnap délután. Az 1999 óta működő együttes a tradicionális zsidó dalokat 21. századi zenei stílusokkal ötvözi, így a klezmert saját értelmezésükben játsszák.

Már csak egy esemény, a **Csillagnéző** koncert maradt a fesztivál programjából, de a könyvtár előtt rendezett előadás különleges élményt tartogatott, s méltó lezárása volt az öt napnak. **Tóth Sára Rebeka** a tavalyi Art Fesztben mint fagottművész lépett a közönség elé, most azonban új oldaláról mutatkozott be: a fesztivál zárása az ő „csendes koncert-je” volt. Saját dalai mellett népdalfeldolgozásokat és improvizációkat hallhattunk énekhangján, egyedi megközelítésben, egy looper pedál és az elektronika segítségével.

Folytatás? Reméljük, jövőre a III. Kenese Art Fesztben találkozunk!

– nk –

A fesztivál szervezői

Baranyai Anett – operaénekes, a Magyar Állami Operaház énekművésze

Bucz Júlia – zenepedagógus, citeraművész, kulturális és nemzetközi kapcsolatok menedzser

Füredi Veronika – Seville-ben élő hegedűművész és zenepedagógus

Haránt-Miklós Melinda – mesterdiplomás grafikusművész

Sipos Csaba – ütőhangszeres művész, a veszprémi Csermák Antal Alapfokú Művészeti Iskola tanára

Tóth Sára Rebeka – fagottművész és művészeti terapeuta

Tóth István – biológus, a veszprémi Laczkó Dezső Múzeum Bakonyi Házának munkatársa

A Kenese Art Feszt EKF pályázatának felelőse: Az Ifjúságért, Népi Kultúráért, Lovas Kultúráért Közhasznú Alapítvány – Berhida; projektmenedzser: **Id. Füredi Veronika**

Megvalósító partnerek: Balatonkenese Város Önkormányzata, Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár, Balatonkenesei Tájház, Balatonkenesei Református Egyházközség, Globe Dental, Hotel Marina-Port, Kelet-Balaton Borrend

Együttműködő partnerek: Eleven Kulturászat, Katica Pékség, Pörc – Bisztró és Delikát

Augusztus 7-én a *Kultúra Háza* vendége volt **Csuja Imre** színművész, akivel **Szűcs Anikó** újságíró beszélgetett. Az est során szó esett életről, művészetről, színpadról, szinkronszererepekről és sok minden másról.

Az alábbi interjú a művésszel idén áprilisban, a költészet napja alkalmából készült.

„Az a csönd minden pénzt megér”

Csuja Imre a nagymamájától örökölte a versek szeretetét, ma pedig már büszke nagypapaként szaval az unokáinak. A magyar költészet napján beszélgettünk az ország egyik legnépszerűbb színészevel.

– Egyre többen tudják önről, hogy a színházi, filmes és televíziós munkák mellett a versmondás is fontos része az életének. Mióta tart ez a szenvedélye?

– Gyerekkorom óta. A szülővárosomban, Hajdúnánáson kezdődött, ahol ötéves koromtól fogva az én csodálatos nagymamám folyamatosan verseket tanított nekem. Hamar kiderült, hogy fogékony vagyok a költészetre, ráadásul nagy kedvvel szavaltam, annál is inkább, mert rögtön ki is próbálhattam magam közönség előtt. Esténként ugyanis átjártunk a szomszédba, ahol alkalmanként húszan-harmincan is összegyűltek, és amikor a felnőttek kifogytak a pletykákból, mindig azt mondták: „Imi, mondj egy verset!” Így lett az önálló estemnek is ez a címe...

– Ezek szerint inkább szereplős gyermek volt, mint sem lámpalázás?

– Volt bennem némi izgalom, de ezen felülkerekedett az az élmény, hogy ott helyben, élesben megtapasztaltam, milyen, amikor nem csak a családomból 2-3 embernek szavalok, mert esetenként 30-35 ember is rám figyelt, és hallgatta, amit mondok. A jelenlévők hol kuncogtak, nevettek, hol érzékenyültek, pityeregtek, és olyan is volt, amikor egyszerűen csak beállt a nagy csend... Engem pedig már kissrácként is jó érzéssel töltött el, hogy hatok az emberekre. Ők voltak az én első közönségem, és számomra ott derült ki, hogy mi az a katarzis, csak akkor még nem tudtam, hogy így hívják. Szóval elég régóta tart nálam ez a szenvedély. Az általános iskolában már rendszeresen szavaltam, a gimnáziumban pedig színjátszó körbe jártam. Úgyhogy 17 évesen egyszer s mindenkorra megfogalmazódott bennem, hogy a színészet az én utam: akkor döntöttem el, hogy jelentkezem a Színház- és Filmművészeti Főiskolára. A nagymamám gyakorlatilag a tudta nélkül felkészített engem erre a pályára.

– A költészet iránti rajongása azóta sem hagyott alább.

– Szenvedélyesen szeretem a verseket! Olyannyira, hogy már 13 éve folyamatosan járom az országot az önálló estemmel, és az tapasztalom, hogy nagyon nagy igény van a költészetre.

– A színházcsinálás csapatmunka, míg az önálló est egy-személyes produkció. Leginkább mi ösztönözte arra, hogy ebben a műfajban is kipróbálja magát?

– Egyrészt az inspirált, hogy a nézők ne csak az „Ízirájdergyerek”-ként tartsanak számon. Másrészt láttam, hogy sok kollégám készít önálló estet és örömeiket lelik benne. Maga a műfaj is vonzott: szerettem volna megtapasztalni, milyen érzés egyedül kiállni a színpadra, mert ez azért egy nagyon magányos műfaj: amennyire felemelő, ugyanannyira ijesztő is kiállni mondjuk 150-200, vagy esetleg még több ember elé és lekötni a figyelmüket közel másfél órán keresztül. De hála istennek, működik és sikerül (*mosolyog*).

– Az önálló estjén vélhetően a legkedvesebb költeményeiből nyújt át egy színes csokrot a közönségnek.

– Valóban, a számomra legkedvesebb, legfontosabb versekkel lépek fel, de egyáltalán nem volt könnyű összeállítani a műsort, mert nagyon sok, a szívemnek kedves magyar költe-

Fotó: Krasznai Zoltán

mény van. Egyrészt olyan műveket választottam, amiket gyerekkorom óta kedvelek, másrészt olyanokat, amikről úgy érzem, hogy közérdeklődésre tarthatnak számot. Ady-versek, Babitsól a Jónás könyve, meg klasszikus, úgynevezett slágerköltemények Petőfitől, Aranytól, József Attilától, Kosztolányitól... Ezeket igyekeztem felfűzni egy vezérfonalra: a versek között beszélek egy keveset a gyerekkoromról, meg arról az egy évről, amikor a gimnázium után elmentem dolgozni: az ottani élményeimet is megosztom a közönséggel, mintegy a feszültség oldásaként, illetve a költemények közötti átvezetésként. Egészen megható a fogadtatása ezeknek a verseknek.

– A profi előadásmód, a tartalmas és színvonalas műsor mellett a pozitív fogadtatás nyilván az ön személyének is szól.

– Annyiban talán igen, hogy erről az oldalamról ritkábban mutatok meg. Azok, akik elsősorban a filmvászonról vagy a tévéből ismernek, tehát Csokiként az Üvegtigrisből, Balaként a Valami Amerikából vagy éppen Pajkaszeg polgármestereként A mi kis falunk sorozatból, időnként meg is lepődnek. Számomra ezek mindig felemelő pillanatok.

nyira örültek annak, hogy ismerik a verset, hogy sikoltoztak az örömtől. Aztán persze megnyugodtak, és áhítattal, néma csöndben hallgatták Petőfi csodálatos költeményét.

– Egy pár évvel ezelőtti beszélgetésünkön ön azt mesélte, hogy annak idején az Anyám tyúkjá kezdő sorait még a papagájuknak is megtanította.

– A vejemnek, Pepének volt egy arapapagája, aki képes volt beszélni. Hetekig foglalkoztam vele: órákon át ültem a kalitkája előtt, és ismételtetem neki a jól ismert Petőfi-verset, de megérte a fáradságot, mert megtanulta és aztán lelkesen szajkózta az első két sort: „Ej mi a kő! tyúkanyó, kend. A szobában lakik itt bent?” Irtó vicces volt!

– Apropos! A versírással hogy áll?

– Sehogy! Ahhoz nincs tehetségem, sem affinitásom, sosem próbálkoztam vele. Megtanulni igen, azt ö-

römmel tettem, és teszem, de eszembe sem jutott, hogy én is írhatnék.

– Ma van a magyar költészet napja. Ön szerint miért jó verset olvasni, mit adnak nekünk a költemények?

– Ha csak az önálló estemre gondolok, valamiféle jóleső megtisztulást adnak ezek a versek az előadónak és a közönségnek is. Amikor befejezem a Jónás imáját, nem ugrok fel hirtelen a székről, hogy meghajoljak és bezsebeljem a tapsot, hanem ülünk egy pár percig és nézzük egymást a közönséggel. Ez egy óriási élmény nekik is, nekem is: akkor és ott megállítjuk egy kicsit az időt, hogy elgondolkodjunk a költő sorain. Az a csönd minden pénzt megér.

Szücs Anikó

Forrás: család.hu

– Négyszeres nagypapaként az unokáinak is szokott verset mondani?

– A három nagyobbiknak igen: Marci hetedik osztályos, Mityi harmadikba jár, Anna pedig elsős. A legkisebb, Zsiga viszont még nincs 7 hónapos. Időnként szavalok nekik, bár az utóbbi időben inkább ők örvendeztetnek meg azokkal a költeményekkel, amiket az iskolában tanulnak. Inkább én hallgatom meg őket, és akkor van egy kis sikerélményük. Velük kapcsolatban van egy különösen kedves verselős emlékem: három évvel ezelőtt nyáron, a Balaton-parton az esti szalonnasütés közben elmondtam nekik Arany Jánostól a Családi kört. A vejem, Pepe (*Telekes Péter színművész – a szerk*) megörököltette a családi verselést. Utána pedig elmondtuk együtt az Anyám tyúkját, mert azt mindegyikük tudta. Nagyon helyesek voltak a srácok!

– Ha már itt tartunk, tapasztalata szerint a mai fiatalok hogyan viszonyulnak a költészethez?

– Én úgy látom, a gyerekek fogékonyak rá, és szeretik a verseket. Nemrég Nagykőrösön zsűriztem egy balladamondó versenyen, ahol rendkívül ügyesen szavaltak a résztvevők. Az pedig, hogy 260 diák jelentkezett egy ilyen versenyre, önmagáért beszél. Annak is örülök, hogy bárhová hívnak zsűrizni, azt látom, hogy a gyerekek nagyon értelmesen és jól értelmezve adják elő a verseket, ami jórészt a magyartanárok érdeme. Le a kalappal előttük! Egyébként az önálló estjeimen is igen vegyes a közönség, vannak idősebbek, középkorúak, fiatalok, de 8-10 éves gyerekek is el szoktak jönni. Sosem felejttem el, egyszer, sok évvel ezelőtt Kapolcson 35-40 kisiskolás gyerek ült az első sorban, akkor még a bábos változatban adtam elő Babilástól a Jónás könyvét. Meg is ijedtem egy kicsit, hogy vajon ez a korosztály hogyan fogja megérteni az előadást, de a báb meg a szöveg így együtt annyira lekötötte őket, hogy egy pissenés nélkül végighallgatták az egészet. Ami pedig egészen friss élményem: nemrég összeraktam egy Petőfi-estet gyerekeknek és felnőtteknek. Ez egy 40 perces összeállítás, Kiskunhalason volt a bemutatója, rendhagyó irodalomóra formájában, és úgy képzelje el, hogy amikor egyszer csak bemondtam, hogy Tisza, merthogy az a vers következett a műsorban, a gyerekek olyan ovációban törtek ki, mint ahogy egy popkoncerten visítoznak az énekesért rajongó tinilányok. Any-

Fotó: Horváth Judit

Csujá Imre Jászai Mari-díjas, érdemes és kiváló művész volt a Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár és a Balaton Keleti Kapuja Turisztikai Egyesület közös szervezésében megvalósuló est vendége a tegnapi napon. Az est moderátora **Szűcs Anikó** újságíró volt.

Csujá Imre mind színházban, mind filmvászonon, mind szinkronszínészként a közönség kedvence.

Anikóval való beszélgetése során hallhattunk történeteket gyermekkoráról, nagymamájáról, akinek nagy szerepe volt abban, hogy a színészi pályát választotta hivatásul.

Mesélt színházról, találkozásokról, szinkronszerepekről, a filmekről, melyek meghozták számára az országos ismertséget: mindannyian jól emlékszünk a 2001-ben bemutatott Üvegtigrisre és az általa megformált Csoki figurájára. Több mint 20 évvel később pedig egy ország ismeri Füleki Károlyt, Pajkaszeg polgármesterét.

Hallhattunk színházi szerepekről, az Örkeny Színházról, melynek alapító tagja és húsz éve hűséges művésze.

Hallhattunk színházi szerepekről, az Örkeny Színházról, melynek alapító tagja és húsz éve hűséges művésze.

„Imi! Mondj egy verset!” című önálló verses estjét is nagy sikerrel mutatja be országsszerte.

A beszélgetés alatt egy igazán sokoldalú embert ismerhetett meg a közönség.

A versek iránti szeretetéről árulkodott, hogy az estet verssel nyitotta meg és verssel búcsúzott a közönségtől. Arany János Családi kör című versét hallgatva a következő gondolat jutott eszembe:

„Imi! Mondj még sok verset nálunk!”

Tóth-Renczes Kata
A szerző fotói

„Nagyon kell szeretnünk annak szeretetét, aki olyannyira szeret bennünket”

Assisi Szent Ferenc

Hálaadó szentmisével búcsúzott a kenesei és akarattyai hívektől **Erzsébet és Teréz nővér** augusztus 6-án, a balatonakarattyai katolikus templomban.

A szerzetesek fogadalmat tesznek az egyházi előjárónak. A nővérek esetében ez az egyházi előjáró a mindenkor veszprémi érsek – mondta a szentmisén **Medveczky Miklós atya**. – Érsek atya határozata volt tavaly, hogy a nővérek tudását, tapasztalatát, munkáját nagyobb körben szeretné hasznosítva látni, mint hogy néhány településre hagyatkozzék az életük. A szerzetesi fogadalom három részből áll: szegénység, tisztaság és engedelmesség. S az engedelmeség az a kíváncsi, amellyel vállaljuk azt és hiszünk abban, hogy minket az útra maga a Szentlélek állított. „Menjete el az egész világra, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek” – olvashatjuk a Szentírásban. A nővérek életében most jött el az a pillanat, amikor ki kell lépniük egy tágabb körbe. Vállalniuk kell az út kihívásait, s az imádság által fel kell vértézödniük, hogy ezt az utat minden tudásukkal, minden áldozat ellenére járják, a lelkek javára. A nővérek imádkoztak a hívekért, a hívek pedig a nővérekért, így a szeretetkapcsolat nem szűnik meg. Ami szeretetből kezdődött, az nem szűnhet meg. Mert a szeretet elindítója maga az Atyaisten.

„Erzsébet nővér 1996, Teréz nővér 2001 óta szolgálta Balatonkenesét, Balatonakarattyát, Balatonvilágost, majd Balatonfőkajárt, Küngöset és Csajág lakóit templomokban, iskolákban, óvodákban, szociális intézményekben, sok háttér-munkával és még több imádsággal.

Hálát adunk a közös évekért.”

POPTERASZNYA – Berkes Gáborral (Első Emelet)

*Van egy terasz Kenesén, ahol árnyékos a reggel, s ahol a szellővel együtt táncoló, lenge függönyök védenek a nyári nap melegtől. Vasúti talpfa a széle, amelyen tarka növények díszlenek, és a sarokban harsányzöld banánfák levelei hajladoznak. A terasz nagy asztala körül sokan elférnek. Nyaranta gyakran megfordulnak itt a hazai zenésztársadalom kiváló képviselői, ezért kapta a Popterasznya nevet. Egy szép augusztusi estén **Berkes Gáborral** időztünk a teraszon.*

– Emlékszel még az első hangszeredre?

– Sőt, valamelyik nap a kezemben volt! A testvéremhez került, egy piros színű, Melodika nevezetű hangszer, amit szájjal kell megszólaltatni, és fekete-fehér kis billentyűk vannak rajta, szóval olyan, mint egy zongora. Mindössze két oktáv, meg még tán egy-két plusz hang... na, ez volt az első hangszere. Illetve nem is az enyém volt, hanem az apukámé, de én ezt már hároméves koromban fújtam, mint az örvült.

A zenei pályafutásom a hatvanhatos táncdalfesztivál után nem sokkal kezdődött, amikor *Aradszky Lászlónak* az „Isten veled édes Piroskám” című dala volt a nagy sláger. Három és fél éves voltam akkor és másnap-harmadnap, a fesztivál után én ezt a dalt üvöltöttem a Balatonban. Éppen a nagyszüleimmel voltunk lent nyaralni. A nagyanyám szomszédja szolfézstanár volt, és ő jegyezte meg, hogy ennek a gyereknek nagyon jó hallása van, érdemes lenne elvinni hozzá, mert neki van egy zeneóvodája. Ez az óvoda egy bérházi lakásában működött, ott foglalkozott hozzám hasonló kisgyerekekkel. Együtt énekeltünk, szolmizáltunk. Aztán kiderült, hogy egy házzal arrébb lakott egy kolléganője, aki zongoratanárnő volt, és beajánlott engem hozzá, mondván, itt van ez a kisfiú és nagyon muzikális, zongoráznia kellene. Így esett, hogy még az általános iskola előtt elkezdtem zongorázni tanulni, képzeld, a betűket még nem ismertem, de kottát már tudtam olvasni. De jött a következő probléma: kell valami hangszer, hiszen a gyerek zongorára jár, akkor gyakorolnia is kell otthon. A szüleim fogták magukat és béreltek egy pianínót. Akkoriban volt lehetőség pianínót bérelni, nem volt olcsó, egy hónapra 100 forintot kellett fizetni. Így gyakoroltam éveken keresztül a bérelt pianínón, amit persze rendszeresen fel kellett hangolni. Összességében nem volt egy szuper hangszer, de hát elindult a zenei pályafutásom. Aztán jött a nagy ugrás: sokan talán tudják rólam, hogy gyermekszínész is voltam. 1974-ben forgattuk a „Keménykalap és krumpliorr” című filmet. Ezzel a szerepléssel nagyon szépen kerestem, és azt beszéltük meg a szüleimmel, hogy amit a forgatással kerestem, azt ők kiegészítik, és veszünk a pénzből egy pianínót. Szóval az első igazi hangszerem ez a pianínó volt, amelynek a felét a saját keresetemből vettem meg.

– Hogy cserélted le a zongorát szintetizátorra?

– Ó, ez egy nagyon hosszú történet! Ahogy meséltem, jártam zongoraóra ehhez a nénihez, aztán később egy másik nénihez, végül egyszerűbbnek látszott, hogyha az iskolába járok zenét tanulni. Igen ám, de nem igazán szerettem az iskolai zongoratanárnőt, és hát... nem is gyakoroltam rendszeresen. A tanárnő

meg panaszkodott a szüleimnek, hogy a nagyobbik Berkes gyerek (a bátyám) az rendes, szorgalmas, de ez a kicsi, hát ezzel nem tudok mit kezdeni, mert ez nem gyakorol. Akkor elvittek egy másik zongoratanárhoz, aki nyilván jobb pedagógus volt, vele azonnal megtaláltuk a hangot. Ő meglátta bennem a lehetőséget, és elkezdtünk intenzíven dolgozni, így jutottam el a *Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába*, ami konzervatórium néven ismert. Ide kerültem gimnázium helyett. Ám amikor elkezdtük a felvételre történő felkészülést, nagyon gyorsan kiderült – ahogy haladtunk előre a tananyagban –, hogy amit ott a zongoristának tudnia kell, azt én nem fogom tudni eljátszani, mert fizikailag kicsi a kezem. Tehát elérkeztünk a repertoárban olyan darabokhoz, amit meg kellett volna tanulnom, de nem tudtam eljátszani a kezem miatt. Teljes kétségbeesés következett, de azt mondta a tanárom, hogy ne aggódjak, mert van a konziban zeneszerzés szak is, az nekem biztos jó lesz, amúgy is állandóan átírom a darabokat, nem úgy játszom el őket, ahogy a kottában vannak (nevet). Szóval, menjek zeneszerzés szakra, javasolta. *Kocsár Miklós* volt a tanárom, szegény már nem él. Ott is kellett ugyan zongorázni, de nem az a követelményszint volt, mint a zongoristáknak, hanem lényegesen könnyebb repertoárral lehetett bejutni, illetve kellett egy saját darabot, zeneművet is írni. Én egy amolyan szonátaszerkezetű darabot komponáltam a felvételre. Összességében nekem a zeneszerzés nagyon testhezálló volt, úgyhogy ott ragadtam.

– Értem, de hogy kerültél kapcsolatba a könnyűzenével, a szintetizátorokkal?

– Tulajdonképpen a klasszikus zene volt a domináns számomra, én azzal foglalkoztam, de azért mindig motoszkált bennem a könnyűzene is. Próbálok visszaemlékezni, hogy mikor is volt pontosan, nem jut eszembe, de az „*Utánam, srácok!*” forgatása körül készítettük az „*Örökzöld fekete-fehérben*” című filmet, és ebben az *Omega együttes* is benne volt. Én egy kisgyereket játszottam, és a forgatás során az Omega együttes tagjaival nagyon jó barátságba keveredtem. Sok időt töltöttünk együtt, együtt voltunk a forgatási szünetekben, ma úgy mondanánk a backstageben, de akkor még nem volt ilyen (nevet), szóval imádtak engem. A derekáig értem mindegyiknek, ráadásul abban az időben ezekben a vastag talpú csizmákban jártak, tehát még magasabbak voltak. *Benkő Lacinak* még a hangszereit is kipróbálhattam, engedett játszani, mondta is milyen ügyes vagyok! Azt hiszem, itt fertőzöttem meg a könnyűzenével. Aztán harmadikosok voltunk a konziban, és alakítottunk egy iskolai zenekart az osztálytársaimmal. Benne volt *Sipeki Zoli* is, aki ma

neves gitáros, többek között *Zoránnal* is játszik. Ő ugyan nem volt osztálytárs, de együtt jártunk általános iskolába, szóval gyakorlatilag egy alomból jöttünk. Ez volt a *Lobogó együttes*, és ott kezdődött el az elektronikus hangszerekkel való „fegyverkezés”. Emlékszem, először vettünk egy *Vermona orgonát* családi összefogásban, aztán egy *Rhodes pianinót*, később egy *ARP Axse szintetizátort*.

– *Mi volt a siker titka a '80-as évek zenei világában?*

– Sok-sok minden. Nekem van egy meggyőződés az egész kapcsolatban, amit el szoktam mindig mondani: túl azon, hogy vannak alapelemek, amiknek jónak kell lenniük, a dalok, a hangzás, az énekes, szóval ezek mind kellene, de! Nagyon fontos az időzítés! Tehát az, hogy mikor jelensz meg az adott műfajjal a piacon. Tök jó muzikusok voltunk, tényleg mindenki jó zenész volt, nagyon jól játszottunk – remélem, ez nem tűnik nagyképűségnek –, de baromira nem volt mindegy, hogy mikor indultunk. Nem azt mondom, hogy a rockzenének éppen bealkonyult a '80-as évek elején, mert a rockzene örök, de mutatkozott igény arra, hogy másféle, kísérleti jellegű zene is szülessen. Kezdvé a *Police-től*, rengeteg minden új próbálkozás indult akkoriban, és szerintem ezt a változást, ezt igazán mi kaptuk el először jól Magyarországon. Jók voltak a nóták, jók voltak a szövegek, tehát minden együtt volt, de az időzítés is tökéletesre sikerült. Ha valaki elénk nyúl ezzel a dologgal, és nem mi kezdjük el, akkor lehet, hogy nincs ez a hatalmas siker. Ugyanez igaz a *Rapülőkre* is: igazából annak sem volt előzménye itthon. Egy fél lépéssel megelőztünk mindenkit; utánunk jött aztán a dömping, amelyben popzenére rappelnek és a refrént énekelik, de ezt a dolgot mi kezdtük el, és magasra is tettük a léceket. De, amint mondtam az időzítés rettentő fontos!

– *A színészet mellett a filmzeneszerzést is kipróbáltad. Sze-mélyes kedvencem az „Eszter hagyatéka” című film zenéje. A filmforgatás helyszíne egy csodás, badacsonytomaji villa volt. A zeneszerzőnek volt-e lehetősége részt venni a forgatáson, jártál-e a helyszínen?*

– Ááá, dehogy! Azt sem tudtam, hogy hol volt a forgatás, mire én képbe kerültem. A film már nagyjából össze volt rakva, még nem volt teljesen kész, de amikor nekem szóltak, az már a vágási munkálatok kétharmadánál történt. Kértem, hadd nézzem meg azt, ami kész van, hogy legalább valami kép alakuljon ki bennem a film kapcsán. Engem ez a letisztult egyszerűség fogott meg elsősre, ezt próbáltam visszaadni a zenében is. Szerintem abban a filmben nagyon jól sikerült összehozni a dialógusokat, a jeleneteket, a tartalmat, és mindez a zenével együtt tudott érzelmeket kiváltani. Azt gondolom, hogy a jó filmzenének az a lényege, hogy ne a történetek ellen dolgozzon, vagy ne kezdjen önállóan működni, hanem inkább észrevétlenül, mindezek alá tudja rakni a hangulatot. Ha egy jelenet mondjuk 80 százalékos, akkor a zene vigye fel 100 százalékra! Na, ez a filmzene dolga: alázatosan kiszolgálni, ne kezdjen el önálló életet élni!

– *A legendás KEK-beli Popmeccs gálákon többször is az év billentyűse lettél. Hogy emlékszel vissza azokra az időkre, a rajongókra, a népszerűsége?*

– Jaj, ez nosztalgikus kérdés! Azoknak a nyolcvanas éveknek nagyon jó volt a miliője! Nem akarom a rajongókat megbántani, nehogy azt érezzék, hogy nem örültem annak, hogy

ők mindig megszavaztak engem közönségdíjasnak, de nekem nagyon fontos volt, hogy kapjak szakmai helyről is elismerést. A rajongók elfogultak a kedvenc zenekarunkkal, és az év billentyűse persze az lesz, aki a kedvenc zenekarukban játszik, ez teljesen normális meg természetes. De a legnagyobb boldogság az volt, amikor a szakmai szavazáson is megkaptam ezeket a díjakat. Az embernek a szakmai hiúságát legegyeztetie persze a dolog. Néhány évben, már nem emlékszem pontosan, de én kaptam az év billentyűse díjat, és nyilván *Presser Gábor*, meg mondjuk *Lerch István* mellett, előtt megkapni ezt a díjat huszonévesen, hát az nagyon nagy csoda volt. Még most is, ha belegondolok, jóleső, borzongató érzés. Tulajdonképpen nagyon elégedett vagyok a nyolcvanas évekkel, sikerült magunkat a szakmai közegbe bedolgozni, és ugyebár van az úgynevezett *nagy generáció*, amelybe most már mi is beletartozunk.

– *Több reklámmzene is fűződik a nevedhez. Megemlítenél néhányat, amelyeket bizonyára mindenki ismer?*

– Szerintem, a Pannon GSM viszi a pálmát. Ez az a szignál, ami 15 évig ment, nagyjából éjjel-nappal. A csapból is ez folyt. A megrendelő azt mondta, kell nekik egy olyan reklámmzene, amit mobiltelefonnal is el lehet játszani. Én meg elővettem egy akkoriban modern, ma korabelinek nevezett, egyszerűbb mobilt, és nagyjából hat perc alatt megírtam a zenét. Az alaptémának aztán vagy nyolcszázféle átírata készült: énekes, trombitás, meg még ki tudja, mifélek. De hát megint az időzítés. Valaki éppen akkor kitalálta, pont nekem szóltak, és akkor ez nagyon bejött. Aztán ott volt a Postabank is, de ha visszaemlékszel, a kilencvenes évek elején elindultak ezek a magán reklámgyártások, tehát már nem az állam monopóliuma volt. Akkoriban, mi néhányan a szakmából, felfoghatatlan mennyiségű reklámmzenét csináltunk: volt olyan év, hogy kétszáznál is több reklámmunk készült...!

– *Van-e még beteljesületlen álmod?*

– Néhány éve még volt, de már elmúlt (*nevet*). Mára elengedtem ezeket az álmokat. Vagy inkább úgy fogalmaznék, hogy az lett a fontos számomra, hogy a meglévő dolgaimat gondozzam. Tehát az *Első Emelet* például fontos, az működik, azzal szívesen foglalkozom. Már nincsenek nagy vágyak, hogy mit kellene még megcsinálnom, szerintem alkottam eleget; azt is mondhatom, hogy tele van a spájz befőttesüveggel, lógnak kolbászok is, meg mindenféle füstölt szalonna, és én ebből táplálkozom. Már nem feltétlenül kell újakat felag-gatni...

Tóth Csaba

A Magyar Református Szeretetszolgálat – 2. rész

2017-től működik a **Magyar Református Szeretetszolgálat** alapítványa által működtetett *rehabilitációs foglalkoztatás*. Ebben az évben huszonhárom fő megváltozott munkaképességű személy bevonásával indult el a fejlesztés. A kényelmesebb munkavégzés érdekében *korszerűsítéseket* végeztek, s hogy hatékony legyen a termelés, tárgyi eszközöket is sikerült beszerezniük. A megváltozott munkaképességű munkavállalók tréningen is részt vehettek, amelyen álláskeresési technikákat tanultak.

Eddigi működése során a rehabilitációs foglalkoztatásban dolgozók többek között 21.000 db Mentő Mackót készítettek. A „Mackót minden mentőautóba” kampányt a *Református Szeretetszolgálat* az **Országos Mentőszolgálattal** közösen indította 2018-ban, hogy a macik segítségére legyenek a mentős ellátásra szoruló gyerekeknek. A szolgálat 10.000 macit ingyenesen adott át a Mentőszolgálatnak; a program során adományokat és felajánlásokat is kaptak. A játékokat a megváltozott munkaképességű és fogyatékkal élő dolgozók újrahasznosított alapanyagokból készítették. – Az alapítványnál 2019-ben hetven munkavállaló dolgozott, s még ebben az évben három új fiókteleppel bővültek: kettő *Budapesten*, egy *Zemplénagárdon* nyílt.

Mentő Macik

– A kép forrása a Magyar Református Szeretetszolgálat honlapja: <https://jobbadni.hu>

Vak- és siketmisszió

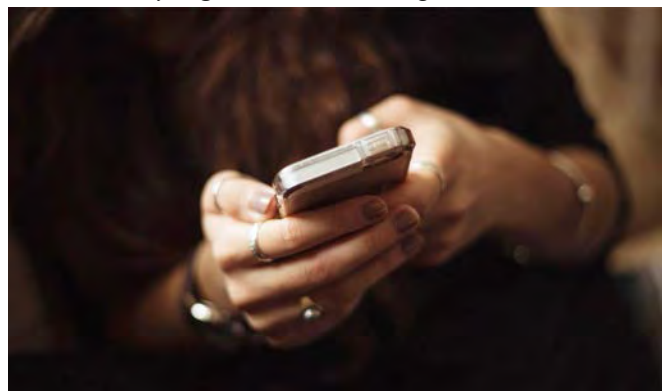
A **vakmisszió** az 1940-es évek elején indult el: ez idő tájt kezdték el nyomtatni a pontírásos Bibliákat. Évente körülbelül ötven *Braille Bibliát* juttatnak el rászorulóknak. Az eltelt évek alatt 3.100 hanganyag is elkészült a látássérültek számára.

A vak- és siketmisszió 1500 látássérülttel áll kapcsolatban. Évente 212 *bibliórát* tartanak országszerte, harminc önkéntes bevonásával. A misszió hangsúlyt fektet a *lelkigondozásra*, érdekenyítő és krízisfeldolgozó foglalkozásokat szerveznek.

Tevékenységeiket Kárpát-medence-szerte végzik. Nyáron *konferenciahetet* tartanak, melyen igehirdetések és evangélikációs előadások, valamint szabadidős programok várják az érdeklődőket.

Telefonos és internetes lelkigondozás

1981-ben Debrecenben, az *Országos Diakóniai Konferencián* született meg az elhatározás, hogy a Református Egyház *országos telefonos lelkigondozói szolgálatot* indít. A cél, hogy ez a segítségnyújtás egyfajta mankó legyen a szenvedélybetegek, például az *alkoholizmusban* szenvedők számára, és lelki támaszt nyújtson a *válások* és az *öngyilkosságok* megelőzése érdekében. Abban az időben ez a vállalkozás bizony kihívásnak számított, már csak ha azt vesszük, hogy a lakosság 12%-nak volt telefonja. Emellett képzett munkatársakból is hiány volt, de 1984. szeptember 1-én, a *budapesti Kálvin téri gyülekezet irodahelyiségéből* elindult a szolgálat.

1990-től naponta 17 és 21 óra között fogadták a hívásokat. 2010 júliusától pedig az internet bevonásával *skype-on* is tartottak ügyeletet, 21 óra és hajnali 1 között. Ma már 17 órától üzemel a szolgáltatás, egy óráig. A misszió eddig harminchétezer beérkező hívás során mintegy harmincezer emberrel került kapcsolatba, hatvanezer órányi időtartamban. Működésük alatt a munkatársak mindenféle problémával találkoztak már. A hozzájuk telefonálók változatos gondokkal fordulnak hozzájuk: munkahelyi nehézségek, magányosság, depresszió, egészségügyi problémák, hitbeli, erkölcsi, filozófiai kérdések, veszteség, gyász, érzelmi és kapcsolati bonyodalmak, társkeresési, szexuális gondok ugyanúgy előfordulnak, mint az *öngyilkosság*.

Magyarországon az *öngyilkosságok* száma a nyolcvanas évektől fogva igen magas. Az elmúlt harminc évben az arány 30%-kal csökkent, de sajnos még mindig a világ „élvonalában” vagyunk: a koronavírus-járvány idején ismét drámaian megugrott a számuk. Ezt felismerve a szolgálat 2020-ban több hónapon keresztül reggel 8 óra és éjjel egy között tartott ügyeletet. Az orosz-ukrán háború kitörésekor, 2022 márciusától júniusig ugyancsak reggeltől éjszakáig fogadták a hívásokat.

Forrás: jobbadni.hu

Összeállította: **Varga Ákos**
andragógus, személyügyi szervező,
szakvizsgázott okleveles szociálpolitikus

www.balatonkenese.hu

www.facebook.com/balatonkenesevarosonkormanyzata

www.instagram.com/balaton.kenese

tiktok.com/@keneseiprogramok

balatonkenesehirlap@gmail.com

Értünk élt

IN MEMORIAM MARIKA NÉNI
(1943-2023)

Dr. Káldy Mária 1975-ben, **Dr. Temesi József** atya Kenesére való áthelyezése után került a Katolikus Egyházközséghez, ahol kántorként kezdte meg munkálkodását. Főállása Budapesten volt, az ELTE Szervetlen és Analitikai Kémiai Tan-
székén, ahol kémiát és angolt tanított, mint egyetemi adjunktus.

Nagyon szerény, határozott egyéniség volt. Munkája elismeréseként nem egyszer kapott kitüntetést, amivel soha nem kérkedett, sőt számára nem ez jelentette az előrelépést. Kollégái szerették. Diákjai sűrűn jártak vissza hozzá, akikkel nagyon szívesen elbeszélgetett, s ha szükség volt rá, korrepetálta is őket.

Egy vegyész tanítványának nyilatkozata róla:

„Konkrét példaképem nincs, az egyetemen viszont Káldy Mária tanárnő volt rám a legnagyobb hatással.”

Egyházi könyvek, zsoltárok fordításában is részt vett, könyvet írt. Zeneileg képzett, sokoldalú, kreatív személy volt, aki nem csak a budapesti és kenesi munkában kötelezte el magát. Fogadalmat tett, örök életre szóló ígéretet Istennek.

Párhuzamosan állandó munkája mellett indította el Kenesén a gyerekek hitéletét. Olyan keresztényi légkört hozott létre abban az „átkos” Kádár korszakban, melyre példa Kenesén sem előtte, de sajnos még utána sem volt.

Idejét, erejét, sőt egészségét sem kímélve minden hétvégén levonatozott Kenesére. „Halásztevékenységével” egyre több gyermeket vonzott maga köré.

Megtanított minket gitározni és furulyázni, több száz gitáros énekkel gazdagodtunk, melyeket a vasárnapi miséken is énekeltük. Ez a közösség Marika néniel családként működött.

Az ünnepekre való készülődést különböző „szertartások” előzték meg. Ilyen volt például húsvét előtt a tojásfestés, amikor csak a nagyok készíthették a piros tojásokat, hogy a kicsiknek meglepetést szerezzenek. Mise után a nagyobb korosztály a plébánia kertjében szétszórta az ajándékot, amit a kicsik örömmel gyűjtöttek össze, majd a plébánián részünkre kialakított nagy teremben történt ennek elosztása.

Vagy a karácsonyi betlehem készítése, ami szintén a nagyok reszortja volt. Mindenkinek megvolt a maga szerepe.

A pásztortjátéka való felkészítést is egy személyben Marika néni végezte. Színvonalas versekkel, történetekkel és természetesen gitáros énekekkel volt tele. Ilyenkor a templom mindig zsúfolásig megtelt.

Marika néni szervezése volt az elsőáldozók megvendéglése, napjuk emlékezetes ünnepé varázsolása a plébánián.

Számtalan helyen jártunk, kirándultunk, hol a Bakonyban a Cuha patak mentén, hol Káptalanfüreden, Csupakon, Ará-

cson, a Koloska-völgyben, Tihanyban, Pannonhalmán, Győrött és Budapesten. Ezeknek a kirándulásoknak a lényege a boldog gyermeki együttlét, vidámság, játék volt, de mindemelt megvolt a lelki feltöltődés, a „lelkigyakorlat” is. Kirándulások alkalmával bejutottunk olyan helyekre, amik abban az időben nem voltak nyitottak a nyilvánosság előtt. Ezek igen meghatározó élmények voltak, például Apor Vilmos halálának helye, lezárt altemplomok, melyek ma már nyitottak a nyilvánosság előtt.

Ha úgy adódott, együtt mentünk balatoni fürdőzésre, együtt főztünk, takarítottuk a megépült új plébániát, templomot.

Az együttlétnek alkalmával mindent közösen csináltunk. Soha nem éreztük, hogy mindez kötelező lenne a számunkra, mindenki szívesen vett részt ezeken az alkalmakon. Marika néni szemében egyformák, egyenlőek voltunk, senki sem volt kivétel.

A munka végeztével meghívott minket egy fagyira.

Nem csak a zenére, a hétköznapi életre, viselkedésre, helyes beszédre, is tanított minket. Marika néni anyánk helyett anyánk volt.

Mikor nem volt közös programunk és Ő épp kántori feladatait látta el, a kórusban köré gyűltünk, majd mellette ülve figyeltük, ahogy orgonált. Ha kellett a zsoltár éneklésében is részt vettünk.

Esküvőkön is énekeltünk. Ennek kapcsán kaptunk egyszer meghívást a budapesti Pasaréti templomba is.

A templomi dekoráció is Marika néni keze munkáját tükrözte. A hirdetőtábla egy nagy plakátból állt. Gyönyörű fotókkal és kézzel írott idézetekkel, hirdetésekkel volt teli. Minden hónapban új került kifüggesztésre.

Mindezeket ő maga készítette. Amit eltervezett azt mindig meg is valósította.

A Jóisten előtt letette életét, vállalta, hogy az isteni szeretetet tovább vigye, továbbadja, s bízott abban, hogy a jövő generációjában ez a lánc nem szakad meg.

Amit bennünk hagyott, amit lelkieken kaptunk tőle, abból táplálkozunk, merítünk erőt a hétköznapiakban, s igyekeznünk továbbadni nem csak gyermekeinknek, unokáinknak, hanem környezetünkben, közösségeinkben.

Marika néniel áprilisban, a kórházba kerülése előtt beszéltem utoljára. Ekkor többször említette: „haza szeretnék menni”.

Ő már otthon van.

Isten veled, Marika néni!

*Tanítványai gitáros misével búcsúztak tőle Balatonkenesén,
2023.07.16-án.*

Kunné Szalay Rita

Van képünk hozzá!

A kiemelt sorban egy csillagászati esemény olvasható.

Készítette:
Pulai Istvánné
és Pulai Anna

2.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

15.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

19.

10.

14.

4.

3.

1.

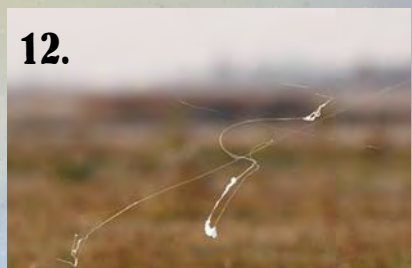
13.

17.

12.

11.

7.

16.

8.

6.

9.

5.

18.

Adelinda

2. rész

Élt egyszer egy nemes lovac, ki egyetlen gyermekéből olyan erős, ügyes, bátor vitézt faragott, melyet nem hordott még a hátán a föld. Nem is lett volna ez baj, de történetesen a gyermek egy leány volt, Eichenwald Adelinda.

Mikor a leány felcseperedett, édesapja lovagi tornára csődítette össze az ország nemes ifjait. Azt remélte, a versenyzők között Adelinda megtalálja majd azt a fiatalembert, aki méltó rá, hogy élete párja legyen.

A második napon íjászversenyt tartottak egy erdei réten. Adelinda ott ült édesapja mellett egy nyárfa árnyékában. Kék ruhájában, helyes kis kalapjában üdítő látványt nyújtott, a kalap alól kibukkanó vastag, fekete hajfonatát pedig sok kisaszszony irigykedve bámulta. Édesapja meglegedve nyugtázta, hogy Adelinda ezúttal igazi hölgyként viselkedik.

Az ifjak váltakozó szerencsével találtak bele a nyílveszőkkel a céltáblákba. A verseny előrehaladtával a célok egyre messzebb kerültek, s így egyre nagyobb ováció övezett egy-egy pontos találatot. Végül itt is kialakult a győztes csoport, s a hét legbiztosabb kezű íjászt felköszöntötték. A ceremónia végeztével Adelinda a bajnokokhoz lépett, s hasonló beszédet tartott, mint előző nap.

Elillant egyszeriben Eichenwald lovac jókedve! Láta már, hogy zabolátlan leánya semmit sem fogadott meg az atyai intelmekből.

A lány mellett ott állt egyik szolgája, kezében Adelinda vadászijával, és néhány aranyos végű nyílveszővel.

– Látjátok ott a távolban azt a bükkfát, a koronája alatt azzal az odúval? – kérdezte Adelinda az ifjaktól.

Azok meresztgették a szemüket, mert az a bizonyos fa éppen kétszer olyan távol volt, mint a legtávolabbi céltábla. Az odú nyílása meg csak akkorának látszott, mint egy légyiszok.

– No, hogy jobban lássátok, megjelölöm – folytatta a lány, és kezébe vette az íjat.

– Fölé célzok az odúnak, hátha lakik egy mókus benne, nehogy megsebesítem – magyarázta, miközben megfeszítette a húrt.

Repült az aranyos nyílvesző, és éppen az odú pereme felé fűrődött a fa törzsébe.

– Most már látjátok-e? – kérdezte akkor Adelinda.

Az úrfiak bizonytalanul bólogtak.

– Megjelölöm alatta is, hogy biztosan el ne tévedszétek.

A leány még egy nyílveszőt lőtt a fába. Az is épp ott ért

célba, ahol mondta.

– Ma este azzal fogok táncolni, akinek a nyílveszője legközelebb áll meg az odúhoz. Más feltétel nem, csak hogy legalább a fát találjátok el.

Azzal Adelinda levonult a rétről, és visszaült édesapja mellé.

A gyengekezű úrfiak próbálkozhattak volna napestig! A legtöbben el sem bírtak olyan távolságra lőni, a kilőtt nyílvesző előbb lehullott a földre. Néhányan az izmosabbak közül azért tovább próbálkoztak, de a fa karcsú törzsét messze elvették. Ha tényleg lakott mókus abban az odúban, jól tette,

hogy ebben az órában nem kóborolt a környező fák ágain.

Végül mindegyik íjász felhagyott a hasztalan lövöldözéssel, így Adelindának ezen az estén sem lett táncpartnere. Igaz, ő emiatt túlságosan nem bántódott.

– Jaj, drágám – sóhajtozott az öreg Eichenwald lovac. – Holnap lesz az utolsó játéknapi. Ha holnap is a boldogját járatos a fiatalemberrel, akkor hiába volt minden.

– Dehogyan volt hiába, édesapám – felelte Adelinda. – Akkor legalább bebizonyosodik, hogy az álmaimban látott férfi nem létezik. Onnantól kezdve pedig élhetem a magam életét kedvemre.

Az utolsó napon a vendégsereg ugyanarra a rétre vonult, ahol előző napon az íjászversenyt tartották. Időközben a réten kövekből, husángokból, szúros gallyakból akadályokat emeltek. A versengő úrfiaknak lóugrásban

kellott összemérniük erejüket. Nem volt ez veszélytelen játék! Ha egy ló felbukott, ló és lovasa egyaránt lábát vagy akár nyakát törhette.

Hűvösebb idő köszöntött ezen a napon rájuk, Adelinda hosszú kabátot viselt, melyet egy kék selyemöv fogott össze a derekán. Koromfekete, vállára omló hajában színes virágfüzér virított.

Mikor a nézők már elhelyezkedtek, s a lovasok is felkészültek, váratlanul kürtszó harsant a fák közül. Az erdei úton kis lovas csoport bukkant fel. Páncélos testőrökkel körülvéve, egy pompás szürke mén hátán hófehér ruhában és palástban, díszes kalapban daliás ifjú ügetett ki a tisztás közepére.

– Hiszen ez Ottó herceg! – suttogta a lovac, felpattant, de nyomban térdre is ereszkedett. Ugyanígy tett minden jelenlévő a tisztáson, férfiak és nők egyaránt.

Mesesarok

A herceg leugrott a lováról, köszöntötte a hölgyeket, majd a lovához fordulva így szólt:

– Kelj fel, jó lovag! Nem uradként jöttem ide, hanem azért, hogy magam is részt vegyek a mai viadalon.

A lovag felegyenesedett, s vele leánya is.

– Herceg, bemutatom a lányomat, Eichenwald Adelindát.

– Örömmre szolgál, hogy megismerhetem – felelte a herceg. – Az Ön szépségének a híre régen fülembe jutott, de a valóság minden képzeletemet felülmúlta.

S ezúttal a herceg ereszkedett térdre, hogy a leány kezét megcsókolja. Adelinda elsápadt, lélegzete elakadt, szívverése megállt. Csak nézte-nézte Ottó herceg csillogó szemét, márkáns állát, izmos karjait.

„Ez ő!” – ez volt az egyetlen gondolata, s megfordult vele a világ.

Végtelen hosszúnak tűnt ezen a napon a versengés. Gyakran újra kellett építeni a lerombolt akadályokat, el kellett simítani a lovak patája által felvert talajt. Adelinda csak azt a néhány percet élvezte, mikor a herceg került sorra. Igaz, azok valóban fenséges percek voltak. Ottó herceg paripája könnyedén suhant át az akadályok felett. Gazdájának lobogó hófehér palástja olyan hatást keltett, mintha a ló táltossá vált volna, s szárnyait kitérve siklana a levegőben.

Késő délután lett, mire az utolsó úr is végigvergődött a pályán, s végre eredményt hirdettek. Mondanom sem kell, Ottó herceg is egyike volt a hét győztesnek. Miután a koszorúkat kiosztották, Adelinda is felállt, s mint az előző napokon, elindult a pálya felé.

– Csak semmi butaság, válaszd a herceget! – súgta utána édesapja.

Adelinda azonban nem a bajnokokhoz lépett, hanem a pálya egyik legnehezebb akadályához tartott. A tövises ágakból épített torlasz mellett egy kiszáradt fa állt, a fa egyik rövid ága éppen az akadály fölé nyúlt be. Olyan magasan volt ez az ág, hogy a lovasokat nem zavarta az ugratásban. A leány ennél a fánál állt meg. Kivette hajából a virágfüzért, s magabiztos mozdulattal a kiálló ágra hajította.

– Eddig babérkoszorúért küzdöttetek, most küzdjetek meg ezért a virágfüzért – mondta a győztesek felé fordulva. – Aki ugratás közben leemeli és visszahozza nekem, azzal a mai estét, és az egész éjszakát végigtáncolom.

A jó öreg Eichenwald lovag kezébe temette arcát.

– Jaj, szertelen leányom, mit tettél már megint! – kesergett. – Neked még ez a ragyogó herceg sem elég jó? Senki el nem érheti azt a füzért.

Vajon igaza volt a lovagnak? Vagy Ottó herceg képes lesz

rá, hogy megoldja a feladatot? Mindent megtudtok majd jövő hónapban a mese befejező részéből.

Csesznák András

Csesznák Verka illusztrációja

MAGIC-THERM KFT.

VÍZ-GÁZ-FÜTÉS

TERVEZÉS-SZERELÉS

Napkollektoros rendszerek telepítése
Kondenzációs gázkazánok felszerelése

Már 30 éve az Önök szolgálatában!

Tel.: 06-30/9396-714
info@profifutes.hu • www.profifutes.hu

TOOLBOX GÉPKÖLCSÖNZŐ

Személyes átvétel vagy kiszállítás

BALATONAKARATTYA

TELEFON: 06705448749

WEBOLDAL: BALATONGEPKOLCSONZO.HU

FACEBOOK: facebook.com/toolboxgepkolesonzo

Balatonkenese
Város Önkormányzata

TÁJÉKOZTATÁS
Florács Kft. tájékoztatása

**A Fiorács Kft.
az alábbi tájékoztatást küldte
Balatonkenese Város
Önkormányzatának:**

Ezúton tájékoztatjuk Önöket, hogy a Fiorács Kft. Papkeszi-Küngös települések környezetében található **sértéstelepén** terveink szerint

2023. 36-37. hetében
(szeptember 4-17. között)
hígrágya homogenizálására,
illetve **kijuttatására** kerül sor.

A hígrágyát a jelenleg elérhető legmodernebb technológia segítségével, közvetlenül a talajfelszín alá injektálva juttatjuk ki.

A tevékenységgel kapcsolatban szaghatás várható, melynek csökkentése érdekében már alkalmazott, mobil ipari szagsemlegesítő berendezést állítunk működésbe.

Megértésüket köszönjük!

Hulladékszállítás Szeptember

Szállítás napja	A hulladék típusa
Szeptember 5. (kedd)	Kommunális
Szeptember 12. (kedd)	Kommunális
	Zöldhulladék
Szeptember 19. (kedd)	Kommunális
Szeptember 25. (hétfő)	Szelektív: papír, műanyag és üveg
Szeptember 26. (kedd)	Kommunális
	Lomtalanítás

A vasútvonaltól a Balaton-partig

Szállítás napja	A hulladék típusa
Szeptember 3. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 10. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 12. (kedd)	Zöldhulladék
Szeptember 17. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 24. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 25. (hétfő)	Szelektív: papír, műanyag és üveg
Szeptember 26. (kedd)	Lomtalanítás

Zsákos szemétszállítással érintett területek

Soós-hegy: a 447/3. hrsz.-tól és a Szép Juhászné utcától északra.

Átvételi helyszín: Bajcsy-Zsilinszky utca.

Tiker-völgy: a Schédl utca – Margit utca – Erdőalja utca közötti terület, a Tiker utcával határolva.

Átvételi helyszín: Schédl utca, Margit utca, Erdőalja utca.

Kommunális zsák: 508.- Ft/db

A szokásos mennyiségen felül, nem rendszeresen keletkező hulladék eseti összegyűjtésére – **díj fizetése mellett** – a **közszerelő által biztosított emblémázott, 110 literes gyűjtőzsák** vehető igénybe.

Biológiailag lebomló „zöldhulladékos” zsák: 100.- Ft/db

A **zöldhulladékot** külön erre a célra rendszeresített **gyűjtőedényben** vagy – **külön térítési díjért** – „**SIÓKOM NONPROFIT Kft.**” feliratos, **biológiailag lebomló hulladékgyűjtő zsákban** kell gyűjteni.

A nyereséket és egyéb, zsákban nem elhelyezhető zöldhulladékot egy méter hosszúságúra vágva, kötegelve kérjük kihelyezni.

Az ingatlanokon keletkezett avar és kerti hulladékot

2020. március 24-e óta TILOS égetni!

Gyűjtse inkább biológiailag lebomló zsákba, vagy komposztáljon!

Zsákokat a következő helyeken lehet vásárolni

Gazdabolt	„Vegyeske” papír, írószer, nyomtatvány, újság, könyv
8174 Balatonkenese, Fő u. 45. Hétfő – péntek: 8:00 – 16:00 Szombat: 8:00 – 13:00	8174 Balatonkenese, Széchenyi u. 2. Hétfő – péntek: 7:30 – 16:00 Szombat: 7:30 – 12:00 Vasárnap: zárva
VILLKER	Otthonka Vegyeskereskedés
8174 Balatonkenese, Szilágyi E. u. 15. Hétfő – péntek: 7:30 – 16:00 Szombat: 8:00 – 12:00 Vasárnap: zárva	8174 Balatonkenese, Fő u. 23. Hétfő – péntek: 8:00 – 17:00 Szombat: 8:00 – 13:00 Vasárnap: zárva

A hulladékot a szállítási napon reggel 7 óráig kell az ingatlan előtti közterületre kihelyezni.

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés

Elkülönítetten gyűjthetőek a papír, az üveg, továbbá a műanyag anyagú, **újrahasznosítható hulladékok**, melyekhez a szolgáltató az elkülönített gyűjtésre utaló jelzéssel ellátott, **ingyenes gyűjtőzsákot biztosít**, s azokat folyamatosan pótolja.

A nagyobb papírhulladékot az ingatlanhasználó a gyűjtőedény mellé kihelyezve, kilapítva, kötegelve teheti ki.

A közszerelő a szelektív hulladékot **havi egy alkalommal gyűjti be és szállítja el**, az előre megadott időpontokban.

Amennyiben a szelektív gyűjtőzsákban a fentiekben felsoroltakon kívül más jellegű hulladék is található, a közszerelő az elszállítását megtagadja.

Házhoz menő lomtalanítás, évente egy alkalommal

A lomtalanítást március és október között minden ingatlanhasználó évi egy alkalommal, közvetlenül a szolgáltatótól rendelheti meg.

Erről a megelőző hónap 15. napjáig kell egyeztetni a szolgáltatóval.

Telefon: 06-84/503-200 /szállítás.

E-mail: siokom@siokom.hu

A kihelyezett hulladékokat

minden hónap negyedik keddjén szállítják el.

Ha az utcában valaki lomtalanít, hívta a szolgáltatót.

Hívja Ön is, így lomhulladékát elszállítják!

- A lomok mennyisége a 2 m³-t nem haladhatja meg.
- Az ingatlanhasználó nem rendelkezhet **hátralekkel**
- Csak és **kizárólag lom kerülhet kihelyezésre**, veszélyes hulladék, festék, gumi, pala, tv, építési törmelék stb. nem kerül elszállításra.
- Az ingatlanhasználó a lomokat **kizárólag a fenti módon leegyeztetett elszállítási napon**, az ingatlana előtti közterületre helyezheti ki.

HULLADÉKSZÁLLÍTÓNK: SIÓKOM NONPROFIT KFT.

Cím: 8600 Siófok, Papföldi út 3.

Telefon: 84/503-200; **Fax:** 84/503-010

E-mail: siokom@siokom.hu

Személyes ügyfélfogadás: 8600 Siófok, Papföldi út 3.

Hétfő, szerda: 8:00-15:00

Kedd, csütörtök: 8:00-12:00

Péntek: 8:00-20:00

További szolgáltatók elérhetőségei

E.ON	Dunántúli Regionális Vízmű Zrt.
8200 Veszprém, Kossuth L. u. 6.	8600 Siófok, Tanácsház u. 7.
Áram	Telefon munkanapokon 7:30-15:30, csütörtökön 7:30-20:00
Észak-dunántúli régió	06 80/240-240
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:	Fax: 06 84/501-299
Hétfő-péntek, 7:30-20:00 óra között.	E-mail: ugyfelszolgalat@drv.hu
Vezetékes telefonról: 06 40/220-220	Levélcím: 8601 Siófok, Pf.: 59.
Mobilról: 06 20-30-70 / 45-99-666	Ügyfélszolgálat:
Általános hibabejelentés:	8600 Siófok, Fő u. 39/A.
06 80/533-533	Nyitvatartás:
Földgáz	Hétfő, szerda: 8:00-15:00
Közép-dunántúli régió	Kedd, péntek: 8:00-14:00
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:	Csütörtök: 8:00-20:00
Hétfő-péntek, 7:30-20:00 óra	PR-Telecom
Vezetékes telefonról: 06 40/444-000	Ügyfélszolgálat: 1231
Mobilról: 06 20-30-70 / 45-99-711	Invitel
Általános hibabejelentés:	Ügyfélszolgálat: 1443
06 80/301-301	Magyar Telekom Nyrt.
	Ügyfélszolgálat: 1414
	Yettel
	Ügyfélszolgálat: 1220
	Vodafone
	Ügyfélszolgálat: 1270

APRÓHIRDETESEK

ELADÓ

■ **Eladó** egy 140 cm széles, világos színű, alig használt franciaágy, 50.000 forintért; fiatal házaspárak 37.000 forintért.
Tel.: 06 31/780-23-42

■ **Fiú és lány gyermekruhák**, 0-tól 7 éves korig, babák és plüssjátékok, könyvek stb. eladók!
Tel.: 06 30/276-83-52

■ **Eladó**
1 db 90 x 90 cm-es fa nyíló/bukó ablak, újszerű állapotban;
1 db 85 x 85 cm-es szúnyogháló, műanyag redőnyös ablak, alukerettel (sötétbarna);
1 db 26 " használt női és 1 db 26 " használt férfi, sebességváltós kerékpár, jó állapotban;
1 db 11 kg-os PB gázipalack.
Árak megegyezés szerint.
Érdeklődés: 06 30/9414-763
E-mail: laszlo@ladoga.hu

EGYÉB

■ **Alkalmi sofört** keresek helyben, rövid távra.
Tel.: 06 20/804-90-07

■ **Panziót, szállodát** keresek, ahol kiállíthatnám szép balatoni tájképeimet.
Tel.: 06 20/804-90-07

VÁSÁROLNA

■ **Megvételre keresek** egy minimum 20 m²-es telket (telekrészt), lehetőleg fedettet, nagyméretű autóm számára.
Tel.: Julianna – 06 20/448-75-53

Fekete Gyémánt

Szépségszalon

Férfi-, női és gyermekfodrászat

TC Jaguar meleg ollós hajvágás, pedikűr, győgyepedikűr, manikűr, műköröm, géllakkozás, kozmetika.

Szeretettel várom a kedves vendégeket!

Balatonkenese, Kikötő u. 2-4.
Igény esetén házhoz megyek.

Zimmermann Szilvia

06 20/363-57-80

06 20/241-54-95

Veszélyesfa-kivágás, favisszavágás, tuskómarás megfelelő szakképesítéssel, gyakorlattal, zöldhulladék-elszállítással.

Ingyenes árajánlatért hívjon bizalommal!

Tel.: 70/4116683

Ács, Tetőfedő, Bádógos munkák

www.keneseteto.hu

Tel: 06 70 545 74 42

HÁZON KÍVÜLI ÉS HÁZON BELÜLI MUNKÁK

**Esztergálás, marás, javítás
06 30 534 4552
Balatonkenesén**

Rejtvénymegfejtés

Van képünk hozzá! – 25. oldal

A csillagászati esemény: őszi napéjgyenlőség

1. Szőlővessző	8. Véka	15. Gólyafészek
2. Tarisznya	9. Madárijesztő	16. Gyülekező
3. Szűz Mária	10. Benedek Elek	fecskék
4. Dióverés	11. Galagonya	17. Disznóól
5. Nádkunyhó	12. Ökörnyál	18. Szekér
6. Szarvasbögés	13. Mérleg	19. Favágó
7. Napraforgó	14. Kukoricahántás	

Balatonkenesei Hírlap

Hirdetési méretek és árak:

Teljes oldal, A/4-es méret:	20.000.- Ft
Fél oldal, 12,5 cm x 18 cm:	10.000.- Ft
Negyed oldal (álló vagy fekvő) 8,5 cm X 12,5 cm vagy 12,5 cm x 8,5 cm	5.000.- Ft
Nyolcad oldal (álló vagy fekvő) 8 cm X 6 cm vagy 6 cm x 8 cm	2.500.- Ft
Névjegy méret (álló vagy fekvő) 5 cm x 8,5 cm vagy 8,5 cm x 5 cm	2.000.- Ft
Lap alján vagy tetején elhelyezett csik, 18 cm x 2,5 cm:	1.000.- Ft
Apróhirdetés:	100.- Ft
Keretes apróhirdetés:	200.- Ft
Kiemelt apróhirdetés ábrával:	300.- Ft

Ha egy évre előre rendezi hirdetése díját, tizenegy hónapot fizet, a tizenkettediket ajándékba adjuk!

Hirdetését minden hónap 15. napjáig tudja feladni a 30/837-18-53-as telefonszámon, vagy e-mail-ben: balatonkenesehirnap@gmail.com.

A hirdetést fizetni a megjelenés előtt, a Polgármesteri Hivatalban lehet.

Amennyiben a számlát előre nem rendezi, a hirdetést nem áll módunkban megjelentetni.

Hirdetéseink az újság nyomtatott kiadásában fekete-fehérben, az online változatban színesben jelennek meg.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK, TELEFONSZÁMOK

POLGÁRMESTERI HIVATAL

8174 Balatonkenese,
Béri Balogh Ádám tér 1.
Telefon: 06 88/481-087
E-mail: hivatal@balatonkenese.hu
www.balatonkenese.hu

Az Igazgatási és a Pénzügyi Csoport

ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, szerda: 8:00-15:30
Péntek: 8:00-12:00
Pénztári órák időpontja:
Hétfő, szerda:
9:30-12:00 és 13:00-15:00

A Műszaki csoport

ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, péntek: 8:00-12:00
Szerda: 8:00-15:30

A Polgármester ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):

Kedd: 8:00-12:00

A Jegyző ügyfélfogadási ideje

(előzetes bejelentkezéssel):
Szerda: 8:00-12:00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONFÜZFŐ

8184 Balatonfüzfő, Nike körút 1.
Telefon: 06 88/550-293; 06 88/550-294;
06 88/550-295

balatonfuzfo.kormanyablak@
veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu

Ügyfélfogadás:

Hétfő, szerda: 8:00-18:00
Kedd: 8:00-15:00
Csütörtök: 8:00-16:00
Péntek: 8:00-13:00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONALMÁDI

8220 Balatonalmádi,
Széchenyi sétány 1.
Telefon: 06 88/550-264; 06 88/550-265;
06 88/550-537;

balatonalmadi.kormanyablak@
veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu

Ügyfélfogadás:

Hétfő, szerda: 8:00-18:00
Kedd: 8:00-15:00
Csütörtök: 8:00-16:00
Péntek: 8:00-13:00

HATÓSÁGI ÉS GYÁMÜGYI OSZTÁLY

8220 Balatonalmádi,
Széchenyi sétány 1.
Telefon: 06 88/550-709; 06 88/550-720;
06 88/550-716

balatonalmadi.hatosag@
veszprem.gov.hu
balatonalmadi.gyamygy@
veszprem.gov.hu

Ügyfélfogadás:

Hétfő, szerda, csütörtök:
8:00-16:30
Péntek: 8:00-13:00

FOGLALKOZTATÁSI OSZTÁLY

8220 Balatonalmádi,
Baross Gábor út 44.
Telefon: 06 88/550-721
veszprembalatonalmadij-mk@lab.hu
balatonalmadi.foglalkoztatasi@
veszprem.gov.hu

Ügyfélfogadás:

Hétfő, szerda, csütörtök:
8:00-14:00
Péntek: 8:00-12:00

VÁROSGONDNOKSÁG

8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
Telefon: 06 88/481-650;
06 30/320-51-02

RENDŐRSÉG

8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 7.
Telefon: 06 88/584-970; 06 88/584-971

VÍZIRENDŐRSÉG

8600 Siófok, Mártírok útja 5.
Telefon: 06 84/310-712

POLGÁRŐRSÉG

06 30/621-58-71

KÖZTERÜLET-FELÜGYELET

Elérhető munkanapokon
hétfőtől csütörtökig
8:00 órától 15:30 óráig,
pénteken 8:00 órától 12:00 óráig:
06 30/225-94-45

KÖZVILÁGÍTÁSI HIBA BEJELENTÉSE

Fényforrás Kft.
Telefon: 06 70/408-69-08
fenyforraskft@gmail.com
https://kozvilhibu.hu/

ORVOSI ÜGYELET

Balatonalmádi, Petőfi Sándor u. 2-4.
Telefon: 06 88/412-104

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS

Dr. Saáry István Egészségház –
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 3.

1. sz körzet – Dr. Mikó József
Rendelő száma: 06 88/481-340

E-mail:

balatonkenese.haziorvos@gmail.com

Rendelési idő:

Hétfő: 8:00-12:00
Kedd: 12:00-16:00
Szerda: 8:00-11:00

– Terhestanácsadás: 11:00-12:00

Csütörtök: 12:00-16:00

– Vervétel: 7:45-8:15

Péntek: 8:00-12:00

2. sz körzet – Dr. Détár Bianka

06 70/774-20-00

Rendelési idő:

Hétfő: 10:30-12:00
Kedd: 8:00-10:30
Szerda: 14:00-16:00
Csütörtök: 12:00-14:00
Péntek: 10:30-12:00

SAKÁPOLÓI SZOLGÁLAT

8174 Balatonkenese, Táncsics u. 16.
Telefon: 06 20/950-88-05;
06 70/379-04-29

GYERMEKORVOSI KÖRZET

8174 Balatonkenese, Óvoda u. 8.

Dr. Meláth Viola

06 70/315-79-65

Rendelés

csak előzetes időpontegyeztetés után!

Hétfő, szerda, péntek: 10:00-12:00
Kedd, csütörtök: 13:00-15:00

Tanácsadás:

Kedd, csütörtök: 12:00-13:00

TÁTORJÁN GYÓGYSZERTÁR

8174 Balatonkenese, Fő u. 23.
Telefon: 06 88/481-283

Nyitvatartás:

június 1. – augusztus 31. között:
hétfő-vasárnap: 8:00-19:00
szeptember 1. – május 31. között:
hétfő-péntek: 8:00-18:00

BALATONKENESEI HÍRLAP

Balatonkenese Város Önkormányzatának havilapja

Polgármester: Jurcsó János

Alapító szerkesztők:

1913 – Czákó Gyula

1990 – Kürthy Lajos, Taródi Flink Kornél

Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal, 8174 Balatonkenese, Béri B. Ádám tér 1.

Telefon/fax: 88/481-088; 88/481-087

www.balatonkenese.hu/balatonkenesei-hirlap/

E-mail: balatonkenesehirlap@gmail.com

Hirdetésfelvétel: balatonkenesehirlap@gmail.com; 30/837-18-53

Balatonkenesei Hírlap telefon: 30/837-18-53

Szerkesztő: Nagy Krisztina és Vasváry-Tóth Tibor

Kiadó: Balatonkenese Város Önkormányzata, Kulturális-, Oktatási-, Ifjúsági- és Sportbizottságának elnöke.

Készült: Tradeorg Nyomda, 8184 Balatonfüzfő-gyártelep, Szállás u. 4.

A BORÍTÓN: A SZÉCHENYI PARK

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK LAPZÁRTÁJA: SZEPTEMBER 15.

Kérjük, az újságba szánt írásait, hirdetéseiket eddig az időpontig szíveskedjenek eljuttatni hozzánk, ellenkező esetben már csak a következő számban kaphatnak helyet.

Hirdetésfelvétel írásban: balatonkenesehirlap@gmail.com

A Balatonkenesei Hírlap Balatonkenese Város Önkormányzatának ingyenes kiadványa, ezért a szerzők műveikért díjazásban nem részesülnek.

A cikkek tartalmáért a szerzők (az interjúban megszólalók) felelnek.

Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség a változtatás jogát fenntartja.

FOGORVOSI KÖRZET

Előzetes bejelentkezés alapján!

8174 Balatonkenese, Óvoda u. 8.

ER-Dent 3000 Kft.

Dr. Gyűrűs Ervin

Rendelő száma: 06 88/491-683

(rendelési időben hívható)

Rendelési idő:

Hétfő, csütörtök: 11:00-17:00

Kedd, szerda, péntek: 8:00-13:30

ÁLLATORVOS

8174 Balatonkenese,

Gyógyszertár u. 2.

Dr. Zoltán Levente

06 70/436-50-79

Rendelési idő:

Hétfő: 18:00-19:00

Kedd-péntek: 17:00-19:00

REFORMÁTUS

LELKESZI HIVATAL

8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 1.

Telefon: 06 88/481-348

RÓMAI KATOLIKUS

PLÉBÁNIAHIVATAL

8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 10.

Telefon: 06 88/481-146

VASÚTÁLLOMÁS

8174 Balatonkenese, Balatoni út 4.

MÁVDIRÉKT: 06 1/3-49-49-49

POSTA

Balatonkenese, Balatoni út 65.

Telefon: 06 88/481-300

Nyitvatartás:

Hétfő-péntek: 8:00-16:00

Ebéd-szünet: 12:00-12:30

TÁTORJÁN SZOCIÁLIS

SZOLGÁLTATÓ INTÉZMÉNY

8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.

Telefon: 06 88/482-943

IDŐSEK KLUBJA

8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.

Telefon: 06 88/482-943

Nyitvatartás:

Hétfő-péntek: 7:30-16:00

KIPPKOPP ÓVODA ÉS BÖLCŐDE

8174 Balatonkenese, Balatoni út 63.

Telefon: 06 88/574-802

kippkoppovi@balatonkenese.hu

ÉLELMÉZÉSI IRODA

Telefon: 06 30/230-36-87

kenesecelelmezes@gmail.com

PILINSZKY JÁNOS

ÁLTALÁNOS ISKOLA

ÉS ALAPFOKÚ

MŰVÉSZETI ISKOLA

8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 10.

Telefon: 06 88/481-844

titkar@pilinszkyiskola.hu

www.pilinszkyiskola.hu

SPORTCSARNOK

Telefon: 06 30/275-93-59

KULTÚRA HÁZA

ÉS KÖNYVTÁR

8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.

Telefon: 06 88/594-500

kulturahaza@balatonkenese.hu

konyvtarkenese@gmail.com

Nyitvatartás:

Hétfő: 14:00-19:00

Kedd: 10:00-19:00

Szerda: 8:00-16:00

Csütörtök: 14:00-19:00

Péntek: 8:00-16:00

Szombat: 9:00-13:00

Vasárnap: ZÁRVA

Könyvtári nyitvatartás:

Hétfő: ZÁRVA

Kedd: 10:00-19:00

Szerda: 10:00-16:00

Csütörtök: 10:00-19:00

Péntek: 10:00-16:00

Szombat: 9:00-13:00

Vasárnap: ZÁRVA

TÁJHÁZ

8174 Balatonkenese, Kossuth u. 6.

Telefon: 06 88/594-500

tajhazbalatonkenese@gmail.com

Látogatható:

előzetes bejelentkezéssel

(lehetőség szerint 3 nappal korábban).

Telefon: 06 88/594-500

www.balatonkenese.hu

Kenese Art Feszt

Summertime
Jazz és örökzöld dallamok
Baranyai Anettel, Bardóczy Attilával
és Neumark Zoltánnal

**Néptánc-beavató Énekesné Cserna Krisztinával, Vörös Árpáddal,
valamint Olasz Györggyel és barátaival**

Citersz
Citera-beavató
Bucz Júliával

Back in Time Disco DJ Tyukival

Fotó: Halmy Fanni

Flamenco táncbemutató
Pirók Zsófiával és Lippai Andreával

**Kézműves foglalkozások
és a „német gyerekhírességek”**

Csillagnéző

Tóth Sára Rebeka koncertje

Barokk est
Füredi Veronika,
Revóczy Ottília
és Reményi Árpád

Sipos Csaba és Hajas Szilárd
vibrafon- és fuvolakoncertje

2023. szeptember 23.
Balatonkenese | Kálvin János tér

III. Kenese Napja

Keneseiek napja

A rendezvény védnöke: Kocsis Jenő alpolgármester

A rendezvény főtámogatója: Balatonkenese Város Önkormányzata

Programok a színpadon:

| 11:00 Megnyitó | 12:00 Vadétel készítő verseny | 14:00 Hagakure SE |
| 14:45 Princess TSE | 15:30 KALAP JAKAB | 17:00 Eredményhirdetés |
18:00 MARÓT VIKI ÉS A NOVA KULTÚR ZENEKAR
19:30 DJ DAVELOGAN

Programok napközben:

FŐZZ VADDAL ÉS BORRAL! Hagyományörző vadételkészítő verseny | VEGYÉL HAZAIT, VEGYÉL KENESEIT! Kézműves és gasztrovásár | ISMERKEDJ VÁROSUNKKAL! Kenesei Tájház sátránál | ORIGAMI Kerti Teri nénivel | ÍJÁSZKODÁS az Onogur Hagyományörző Egyesülettel | JÁTSZÓHÁZ a NABE-val
BALATONI DALOS TALÁLKOZÓ a Rády Sportcsarnokban a Szivárvány Népdalkörrel

Belépőjegy: 2.500 Ft*

***14 éven aluliak és BALATONKENESEI ÁLLANDÓ LAKOSOK számára a belépőjegy ára 500 Ft, mely lakcímkártya vagy igazolvány felmutatásával vehető igénybe és 1 db Kenese Napja pohár átvételére jogosít.**

Ételjegy: 1.000 Ft*

***A vadétel jegy beváltható Balatonkenese Város Önkormányzata sátránál 1 adag vadhúsból készült étellel.**

Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár
 8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
 +36 88 594 500 | info@keneseprogramok.hu

Jegyek kizárólag a rendezvény napján, a helyszínen vásárolhatók!
18 órától a programok INGYENESEK!
A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

Intézményünk elkötelezett híve az élőzenének!

A rendezvényen kép-, hang- és videofelvétel készül!